

A szeretet ünnepére „S ne csak így decemberben!”

A Karácsony, mindannyiunk családi és közösséget erősítő ünnepe. Ez az, az ünnep, amikor fázósan, kabátunkat összehúzáva, de szívünkben és lelkünkben felmelegedve találkozunk itt élők, nyaralók, családtagok, barátok és vendégek. Azt kívánom, hogy akire ádventben várunk, adjon olyan ünnepet, amely nem reked meg az ünneplés külsőségeiben, hanem lélekben is megtisztít, erőt ad.

Lassan közeledik az esztendő vége. Ilyenkor készítünk számvetést arról, hogy mit tettünk, elképzeléseinkből mit váltottunk valóra, mit tehetünk az idén gondolatban közös karácsonyfánk alá, milyen javítani valóink, feladataink vannak a jövőre nézve.

Közös karácsonyfánk alá tehetjük mindenekelőtt az Ábrahámhegyi és az Ábrahámhegyhez kötődő emberek sok jótettét, és munkáját, melyben ki-ki szándéka, és ereje szerint vett részt. Voltak, akik tevékenyen segítettek közösségi rendezvényeink létrehozását, voltak, akik ötleteikkel, gondolataikkal törekedtek arra, hogy mindennapjainkat megszépítsék, értékeinket megőrizhessük, jövőbeli életünket előre vigyük.

Ezáltal kerülhetnek 2011. évi karácsonyfánk alá a hét-köznapijainkat időről időre felvidító rendezvények, ünnepek, méltó megemlékezések. Ezek a programok egyre több helyi lakost, nyaralót és vendéget vonzanak, és itt biztatom azokat, akik eddig ezt nem tették, hogy vegyenek részt településünk életében, közös dolgainkban.

Képviselőtestületünk nevében is megköszönöm mindenki munkáját, aki településünkért tevékenyen, vagy gondolatokkal, javaslatokkal valamit tett, és azt kívánom, hogy maradjon meg egészségük, erejük, és a közösségbe vetett hitük továbbra is.

Igen együtt kell gondolkodnunk a település jövőjének érdekében. Tudtuk, éreztük, nagyon nehéz 4 év előtt állunk, vállaltuk. Nagyon sok örömben volt részünk, talán 2010. volt az első, mikor igen komoly pofonokat kaptunk. Nem nyertünk egyetlen pályázaton sem. Pedig rengeteget dolgoztunk rajta. Nem adjuk fel, megyünk tovább a kijelölt úton. Gazdálkodásunk kiegyensúlyozott, a település méretéhez képest komoly bevételekkel rendelkezünk.

Tovább terjed Ábrahámhegy híre határon túl is. A településen mindenki előtt ismert a Csehországi kisváros Dobruska neve. Az elmúlt években közel 80-100 lakosunk ismerhette meg magát a várost és környékét. Merem állítani egyre szorosabb a kapcsolat, a két település lakói között barátságok szövődtek a közös programokon. Minket a csodálatos hegyek, őket a Balaton szépsége kápráztatja el.

Egy nagy kosárba gyűjtve a fa alá tehetjük újévi terveinket is. Kezdjük a községi stranddal, - ami a költségvetésünk bevételi oldalán az adók után a legfontosabb, és erre épül a település vendéglátása is - teljesen új öltöző-vizesblokkal és egyéb szociális helyiségekkel való ellátása terveink között szerepel. Fontos tervünk ezen kívül a közvilágítás tervezése, majd megvalósítása a lakosság által igényelt utcákban. Nem adjuk fel a közpark létrehozását sem a leégett Fagyöngy helyén.

Emléküket őrizve tegyük gondolatban a karácsonyfánk alá azon barátaink, szeretteink képét is, akik már nem lehetnek közöttünk. Végül gondoljunk együtt Juhász Gyula versére, - s ne csak így decemberben - hogy jövőre is legyen mit a karácsonyfánk alá tenni.

Bízom abban, hogy az elkövetkezendő, 2012-es esztendőben is meg tudjuk őrizni bizalmunkat, hitünket közösségünkben, és a szeretet, az összefogás, az együttgondolkodás jellemzi majd mindennapjainkat.

Ábrahámhegy minden lakosának, nyaraló tulajdonosának, vendégének és családjainak

**SZERETETTELJES, ÁLDOTT KARÁCSONYT,
BÉKÉS, BOLDOG, EREDMÉNYEKBEN GAZDAG
ÚJÉVET KÍVÁNOK!**

Vella Zsolt polgármester

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behesgusztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kételkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Testületi ülések

A képviselő-testületi üléseken az alábbi döntések születtek 2011. szeptember-október hónapokban

2011. szeptember 21. rendkívüli

- Ábrahámhegy 2502/2 hrsz-ú ingatlanból 6 m², 2504/3 hrsz-ú ingatlanból 20 m² értékesítése
- 205/2008. (XII. 09.) KT határozat visszavonása

2011. szeptember 29.

- 2011. I. félévi költségvetési beszámoló elfogadása
- Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj Pályázathoz csatlakozás
- 2011. I. félévi rendezvények elszámolása
- Tatay Sándor Közös Fenntartású Általános Iskola alapító okirat módosításának elfogadása

2011. október 11. rendkívüli

- Körmici-hegy vízvezeték hálózat tulajdonba adásáról szerződés
- Köveskál és térsége szennyvízcsatornázására és tisztítására kiadott vízjogi létesítési engedély módosításának megfellebbezése

Itt van az ősz itt van újra...

Itt van a szüret ideje is, ennek alkalmából a révfülöpi Pince Múzeumban jártunk, ahol megtekintettük a régen és ma használatos szüreti eszközöket. Természetesen a vidám énekek sem maradhatottak ki a programunkból. Biztosak vagyunk benne, hogy emlékezetes nap volt ez is az ovisok számára.

Halloween

Megismertettük gyermekeinkkel a boszorkányokról, szellemekről elhíresült ünnepet, melynek jelképe mára a töklámpás lett. Az ovisok is elkészítették a saját kis töklámpásait, amelyeket az érdeklődők az óvoda teraszán tekinthetnek meg.

Színház látogatáson

Az első színházi előadáson a Kis-kakas gyémánt fél krajcárja c. mesét nézték meg a gyerekek. Csillogó szemek, sok-sok nevetés és taps jelezte az műsort. A legnagyobb sikert a gyerekek körében a darazsak csipkedése aratta. Reméljük a még két hátralevő előadáson is ilyen jól szórakoznak óvodásaink.

Szorgos Anyukák

Nagyon sok lelkes anyuka jött el óvodánkba egy kellemes és hasznos kikapcsolódásra. Az idei évben is közösen a szülőkkel elkészítettük a gyerekek adventi, mikulás és karácsonyi ajándékát. Reméljük a kicsik is olyan örömmel fogadják a kis

Óvodai hírek

Állatok Világnapja

Október 4-én „állati” jó programokon vehettek részt a gyerekek az óvodában. Egy élménydús napot szerveztünk az Állatok Világnapja alkalmából, a programot állatokról szóló mesével, verssel, énekkel és játékkal fűszereztük. Nem csak a gyerkőcöknek, de nekünk, pedagógusoknak is egy kellemes emlék ez a nap, mai napig is sokat nevetünk azon, hogy hogyan utánozták a gyerekek az állatok hangját és mozgását. Természetesen a sok móka és kacagás mellett az állatok védelmére is felhívtuk a figyelmet.

meglepetéseket, amilyen szeretettel készítették szüleik, és a kis díszekkel, otthonukat közösen varázsolják ünnepivé.

Hitoktatás az óvodában

Erika néni és István bácsi minden héten énekel, versel, mesél a gyerekeknek a szeretetről. Óvodásaink nagy érdeklődéssel hallgatják a bibliai történeteket, boldogan várják a találkozást a hitoktatókkal és vidáman, szívesen vesznek részt a foglalkozásokon.

Vókóné Bognár Ibolya

Újabb aranydiplomás pedagógusa van Révfülöpnek

„... aki jószágot vet, szeretet arat.”

Október 5-én a Pedagógusok Világnapja alkalmából bensőséges ünnepség keretében köszöntötték nyugdíjas kollégái, az iskola nevelőtestülete Puskás Istvánné Editkét.

Először a tanítványok nevében az

iskola tanulói szóltak az ünnepelthez, verssel, dallal, muzsikával. Németh László Igazgató úr, szokásához híven, közvetlen hangú beszédében elismeréssel, megbecsüléssel beszélt Editke pedagógusi tevékenységéről. Személyes első találkozásukat is felidézte, és megfogalmazta a pályakezdő nevelő akkor ki nem

mondott köszönetét nyugdíjas kollégáknak. Tolmácsolta a Nyugat-magyarországi Egyetem főigazgatójának levelét, amely az intézmény üdvözlétét fejezte ki ötven éve tanítónak lett diákjának. Miklós Tamás polgármester úr az Önkormányzat nevében köszöntötte Puskás Istvánnét. Végezetül - immár hagyományosan -, a jelelvő pedagógusok közösen énekeltek Editkének. A délután egy kis uzsonnával és jó hangulatú beszélgetéssel folytatódott.

Szívből gratulálunk Editkének, kívánjuk, hogy családjá körében érjen meg még sok évet, és készülődjön a vasdiploma átvételére.

Pázmány Péter gondolatával köszöntjük e helyről is:

**„Nemes szép élethez nem kellenek nagy cselekedetek,
Csupán tiszta szív és sok, sok szeretet.”**

Iván Katalin

Egy kedves tanítóány emlékére

A halál mindig megrázó és fájdalmas, különösen, ha egy volt tanítványt szólít el közülünk. Négy évtized pedagógus pályán eltöltött idő alatt több száz, talán több ezer tanítvány sorsával, hétköznapijaival, örömeivel és bánatával találkozom nap mint nap. Mindenki külön egyéniség, külön kis érzélemvilág. Vannak, akikre évek múlva is emlékszem, van aki a feledés homályába merül.

Rád, Pisti mindig jó szívvel emlékeztem, mert nem egy voltál a sok közül, hanem mert Te voltál a Szécsényi Pisti, akit nem lehetett nem szeretni, akit tisztelni lehetett és kellett. Keményen dacolva a sors rád mért, szörnyű betegségével úgy éltél, tanultál, mint osztálytársaid.....sőt, sokkal komolyabban vettél a hétköznapi akadályaid, hiszen tudtad, neked nagyobb erőfeszítés kell. Reggelente kollégáinkkal már vártunk, és vártak osztálytársaid is, hogy felvigyük az osztályterembe. Úgy vigyáztunk Rád, ahogy azt Te megérdemelted, féltettünk, mert tudtuk, nagy értéke vagy osztályodnak és az egész iskolának. Szorgalmaddal, tudásoddal felülmúltad sok társadat, mindig csodáltam mennyi lelkesedés és mennyi gyakorlás árán tanultál meg gyönyörűen zongorázni.

Az általános iskola után kitartó szorgalmad eredményeként nagyon szép eredményekkel folytattad tanulmányaidat.

Van egy régi mondás, ami így szól: „Úgy élj, hogy ahol vagy ne vegyenek észre, de ha elmész, nagyon hiányozz.” A mondás Rád nézve csak részben igaz. Úgy éltél, hogy nem lehetett nem észre venni, de most, hogy elmentél, nagyon hiányzol.

Mint hívő ember hiszem, hogy csak a tested ment el, a lelked örökké élni fog. Ez adjon vigaszt nekünk, itt maradóknak, akik szerettünk, tiszteltünk Téged. Tudom, hogy keresztszüleid, akik mindent megtettek érted, mély fájdalomba roskadtak, de adjon nekik vigasztalást, hogy rajtuk múlik nagyon-nagyon sok osztálytársad, tanárod emlékében örökké élni fogsz.

Eitner József

Versszerető diákok

„Csak egyetlen Földünk van” jelszóval a Veszprémi Érsekség és a Padányi Bíró Márton katolikus iskola szavaló- és prózamondó versenyt hirdetett. A szeptember 12-én megrendezett eseményen iskolánkból Török Julianna 7. osztályos tanuló oklevelet, Török Teodóra 3. osztályos tanuló a zsűri különdíját érdemelte ki.

A tapolcai Bárdos-napi rendezvények alkalmából versíró pályázatot hirdettek meg a kistérség iskoláinak. Révfülöpről az 5. osztályos Szentgróti Kitti Ramóna saját költeményével 2. helyezést ért el. A díjat ünnepélyes keretek közt november 18-án a Tapolcai Általános Iskolában Bajner Imre igazgató adta át. Gratulálunk diákjaink sikereihez!

Cikk: Miklósné Szabó Erzsébet

Szentgróti Kitti Ramóna A kislányokból anyuka lesz

Amikor megszületik a kisbaba,
Felkiált az orvos: apa, anya!
Kislányuk született, nagy lesz a gondja, baja.
Pár év és megnő a baba,
S kérdegeti: Mikor leszek édesanya?
Nemsokára, csak légy türelmes,
Felnőtt leszel, mindez meglesz!
Lesz férjed, házad, családod,
Két fiad s lányod, s jó sok gondod, meglátod.
Ápolsz, s aggódsz eleget,
Mert egy édesanya mást nem tehet.
Ámde jutalmad boldogság,
Büszkeség és szeretet!

Futsal selejtező mérkőzések

2011. november 21. Tapolca

Az iskola futsal csapata (Szege Vince, Szege Mátyás, Perger Máté, Csepei Ferenc, Pálmai Tamás, Varga András, Szabó Márk) selejtező mérkőzéseket vívott a körzeti döntőbe jutásért. A szigligeti Általános Iskola csapatát 16:1-re, a monostorapáti ellenfelünket 6:1-re vertük meg.

A december 1-jei döntőbe a másik két selejtező csoport győztésével küzdünk meg a megyei döntőbe jutásért. Ezzel a versennyel kezdtük meg felkészülésünket a Kisiskolák Diákolimpiai labdarúgó versenyére.

Felkészítő tanár, cikk: Németh László

Suli-buli 2011. november 19.

Az Iskolaszék szervezésében az akár Erzsébet-bálnak is nevezhető „Suli-bulin” az elmúlt évekhez képest többen voltak jelen. A fergeteges mulatságot Miklós Tamás Polgármester Úr nyitotta meg, majd Németh László igazgató köszöntője után Iván Katalin és párja olvasott fel egy felnőtt mesének is mondható vidám történetet. Ezt követte az anyukákból álló tánckar fellépése (Monti csárdás, Csavard fel a szőnyeget...) Többszöri visszatapsolásuk után kezdődött a táncos mulatság. Az elmúlt évhez hasonlóan a vendégek által hozott svédasztalon a szebbnél szebb étek-remekművekből falatozhattunk egész este. A mulatság közben jó hangulatú, tréfás vetélkedők adták a lehetőséget a néhány perces pihenőre. A vállalkozók és az önkormányzatok tombolatárgyainak kisorsolását követően hajnali 5-ig tartott a rendezvény. Az új arcokat és a létszámot tekintve reménykedünk abban, hogy elkezdődött egy olyan szélesebb körű összefogása a szülők részéről is, ami az iskola, így a bent tanuló diákok mindennapi életének feltételeit javíthatja, segítheti.

Köszönjük az iskola nevében mindazon vállalkozóknak, szülőknek, Iskolaszéki tagoknak a munkáját, akik a bál sikerében bármilyen szerepet vállaltak. Reméljük, a várható iskolaszék-szülői munkaközösség személybeli változásai biztosítani fogják az elmúlt évek már kialakult hagyományainak folytatását. Köszönjük a távozó iskolaszéki tagok többéves áldozatkész munkáját, reméljük további segítségükkel hozzájárulnak a hasonlóan jól működő szervezet munkájához.

Cikk: Németh László

Mozis élmények

Iskolánk 53 tanulója október elején a balatonfüredi Balaton moziban megtekintette „A kék bolygó” c. természetfilmet. Az Univerzumtól a Naprendszer felépítéséig modellezték és jelenítették meg az égitesteket, azok mozgását. A 3D-ben vetített film néhány mozzanata meghökkentő, de egyben nagy élmény is volt számunkra. Földünk-ről nem csak a tudnivalókat elevenítette fel, de bemutatta szépségeit, értékeit, a legégetőbb környezeti kérdéseit is. A természeti katasztrófák (cunami, tornádó, földrengések) megjelenésével átérezhettük, mi is történt ott és akkor. Néhány gyerek életében először volt moziban, nekik igazán jó kezdet volt, hogy megkedveljék a „mozizást”.

Köszönet illeti a kísérő nevelőket: Borbélyné Dégi Katalint és Török Péternét, hogy segítették az utazás lebonyolítását.

Eiterné Rózsa Ágnes

Nagy hajók „árnyékában”

A Hajózás napi rendezvény vendégei voltak hajóépítőink Siófokon

1846. szeptember 21-én (Gróf Széchenyi István 55. születésnapján) futott kis az első balatoni lapátkerekű gőzhajó a füredi kikötőből. Kisfaludy nevét viselte. Sokáig a Balaton egyetlen gőzhajója volt, amíg 1872-ben a Zala-Somogyi Gőzhajózási Társaság egy Balaton nevű gőzhajót nem bocsátott a vízre.

Az első gőzös vízre tételének emlékére szeptember 21-e a magyar hajózás napja. A Balatoni Hajózási Zrt. Vezetése már második alkalommal hívta meg szakköröseinket a siófoki rendezvényre.

A szakkörös gyerekeken kívül (Janzs Patrik, Piros Sándor, Samu László, Sebő Bálint, Szabó Dömötör, Szabó Renátó), szülők is részt vettek a rendezvényen (Bors Erika, Sárfy Eszter és Szabó Krisztián). Természetesen hajókat is vittünk magunkkal. A Szent Miklós hajó fedélzeti nagytérképben állítottuk ki a hajókat, sok érdeklődő nézte meg őket, „igazi hajósok” is!

A gyerekek ügyesen kalauzolták a vendégeket, profi módon mutatták be hajóikat, meséltek az építés részleteiről. Lehetőség volt sétahajózásra, nézelődésre, és az ugráló vár sem maradhatott ki természetesen! A hajós csapatok főzőversenyt rendeztek, Renátó édesapját felkérték az ételek zsűrizésében való közreműködésre, ezáltal nekünk módunk nyílt a legízletesebb ételből ebédet választani! Ebéd után közösen megtekintettük a kikötőben állomásozó igazi Kelént-t, ahol a kapitány úr válaszolt a gyerekek kérdéseire. Ezután mi is megúsztattuk hajóinkat, szó szerint a nagy hajók árnyékában is!

Kellemes, szép napunk volt, köszönjük a Balatoni Hajózási Zrt. Vezetésének, hogy ismét meghívtak bennünket, külön köszönjük Széles János úrnak, a Tihany-Szántód rév állomásfőnökének, hogy figyelmes, segítőkész házigazdánk volt.

Az utazásban Kővágóörs Község Önkormányzata adott segítséget, a kisbusz rendelkezésünkre bocsátásával. Köszönjük Horváth Dezső polgármester úrnak! Reméljük jövőre is megúsztathatjuk hajóinkat Siófokon!

Biczók József

Mikulás kupa

Első ízben rendezte meg a badacsonytomaji Tatay Sándor Általános Iskola a „Mikulás-Kupa” Szivacskezilabda tornát, amelyen a 3-4. osztályos leányok mérték össze tudásukat. A tornán 5 csapat vett részt, a házigazdák 2 csapattal, valamint Vonyarcvashegy, Monostorapáti és Révfülöp csapata. A küzdelmes mérkőzéseken iskolánk csapata Vonyarcvashegyet és Monostorapátit legyőzve a harmadik helyet szerezte meg.

A torna legjobb kapusa Sebő Eszter révfülöpi tanuló lett. A csapat tagjai: Sebő Eszter, Sarkanti M. Virág, Sárvári Nóra, Filep Kata, Piros Laura, Galler Boglárka, Kovács Cintia.

Cikk, felkészítő tanár: Eitner József

„Pálya-választó” Kupa

Iskolánk 7-8. osztályos labdarúgó csapata meghívást kapott a Zánkai Gyermek és Ifjúsági Centrum Sportcsarnokában megrendezett „Pálya-választó Kupa” teremlabdarúgó tornára. A versenyen 5 csapat: Zánkai Bozzay Pál Általános Iskola, Balatonfüred Radnóti Általános Iskola, Nagyvázsony Általános Iskola, Egry József Középiskola és Szakiskola, valamint Révfülöp Általános Iskola csapatai vettek részt. A tornán körmérkőzéses rendszerben versenyeztek a csapatok, ahol iskolánk mind a négy ellenfelét legyőzve az első helyen végzett és elnyerte a díszes „Pálya-választó” Kupát.

A csapat tagjai: Szegi Vince, Szegi Mátyás, Csepei Ferenc, Szabó Márk, Perger Máté, Varga András. Szegi Vince lett a torna legtechnikásabb játékosa.

Felkészítő tanár: Németh László, Eitner József

Cikk: Eitner József

Murci Fesztivál október 1-én

A Murci Fesztivál felvonulással, és szüreti bállal immár 4. alkalommal került megrendezésre. Délután kettőkor, a Jó Lacibetyár és a Polgármester Úr invitálta a résztvevőket egy kis szüreti hangoskodásra és mulatságra. Ezután elindult a feldíszített kocsikon, mindenféle járművön, és kisvonattal a viseletbe, és mókás jelmezekbe öltözött tömeg.

Elöl testvér településünk, Dobruska Mazsorett csoportja, és fúvós zenekara. A megállóknál és közben is sok helyen enni és innivalóval kínálták a felvonulókat a kedves gazdák. A templomhoz érve a Plébános úr áldását kértük a szőlőre és az újborra. A mulatság az Önkormányzat udvarán folytatódott, majd a szüreti bállal zárult.

Tizenhárom fáklya

Észre sem vesszük és a sommás történelem rátelepedik az emberi sorsokra. Utcanév, jeles dátum, könnyedén átlapozható könyvoldal, ünnepi beszéd vagy rosszabb esetben politikai huzavona lesz a legnagyobbak emlékezetéből. Pedig, ha volt pillanat a magyar történelemben, amikor néhány ember sorsában ekkora erővel összpontosult a nemzet fájdalma, az 1849. október 6.-án Aradon volt, amikor a Szabadságharc leverése után kivégezték a honvédsereg 13 tábornokát, ugyanakkor Pesten gróf Batthyány Lajost, első felelős miniszterelnökünket.

Tizenhárom tábornok, hat nemzet, öt nyelv, három felekezet, tizenhárom életút – egy végzet. S milyen büszkén viselt sorsok végeztettek be Aradon!

1849. október 6. szombat. Szürke, hideg, őszi reggel. Az aradi várban riadókészültség. A hatszáznál több fogoly mindegyike szobájába záratott, a bástyákra ágyuk vonattak, mellettük égő kanóccal tüzekek álltak. Fél hatkor a főporkoláb **Kiss Ernő, Lázár Vilmos, Dessewffy Arisztid, Schweidel József** tábornokokat vezette elő. Ők azok, akiknek ítéletét „kegyelemből” Haynau golyó általi halálra változtatta. A négy tábornokok egyike sem hagyta, hogy bekössék a szemét. Kiss Ernőt egy golyó sebesítette meg, a felé küldött háromból. Újra kellett löni rá. Ezután kísérték utolsó útjára a bitófa alá **Poeltenberg Ernő, Török Ignác, Lahner György, Knézich Károly, Nagysándor József, gróf Leiningen-Westerburg Károly, Aulich Lajos, Damjanich János, gróf Vécsey Károly** honvédtábornokokat. Damjanich János – még áprilisban a komáromi Csillag-erődben időzött a hetedik honvédhadtest parancsnokaként, amikor kinevezték a 48-as kormány hadügy-miniszter-helyettesének. Próbatat tett a kocsival, amelyel Debrecenbe, hivatala átvételére szándékozott utazni. A lovak megbokrosodtak, Damjanich leugrott a kocsiról, de a lába a küllők közé akadt – törött lába még nem forrt össze, ezért szekérre ültették, amin derűs nyugalommal szivarozott. „*Régen nem voltam már friss levegőn!*” – szölt Leiningen-Westerburg Károly a mellette haladó papnak. Poeltenberg Ernő csak ennyit mondott, útban a vesztőhely felé: „*Szép kis deputáció megy az Úristenhez, hogy a*

magyarok ügyét képviselje!” Láhner Györgynek aznap volt az 54. születésnapja. Aulich Lajos utolsó éjszakáján Horatiust olvasott. Leiningen-Westerburg Károly a hesseni nagyhercegség leszármazottja volt, távoli rokonai között az angol uralkodóház tagjai is szerepeltek. Vécsey Károly apja a császári magyar nemesi testőrség utolsó parancsnoka, külön levélben kérte Ferenc Józsefet, hogy fossa meg fiát kamarási tisztségétől, és „méltatlan” fiát kitagadta. Vécsey utolsóként lépett a bitó alá, annak az aradi várnak a tövében, amit ő foglalt el a császáriaktól. Mivel élő bajtársa nem volt, a legenda szerint Damjanich holtteste előtt elhaladva megcsókolta annak kezét, pedig Szolnok bevétele után csúnyán összekaptak mindenki füle hallatára.

Ezenközben **gróf Batthyány Lajos**, első felelős miniszterelnökünk is ölmet kapott a szívébe a pesti Újépület udvarán. A kivégzést megelőző éjjel a hozzá becsempésztett törrel nyakán megsebesítette magát, így nem lehetett felakasztani. A helyi parancsnok saját hatáskörben „porra és golyóra” változtatta az ítéletet, ami miatt Haynau őrgöngött. Holttestét csak színleg vitték ki a temetőbe, hívei visszacsempészték a pesti Ferences szerzetesek földalatti kriptájába, ahol 22 esztendőn át rejtgették, míg végül 1871-ben mauzóleumban kapott végtisztességet.

Aradon a nép fájdalma és gyásza, önmagában is felemelő volt. A kivégzés napján a krónikák szerint zárva maradtak a boltok, az emberek házukba húzódva imádkoztak. Azt mondják, még az aradi közhóhér is beteg lett Talán megérezte, hogy a tizenhárom élet kioltásával tizenhárom fáklya lobban fel, és nincs hóhér, aki ezzel végezhetne.

„**Finis Hungariae!**” Ferenc József császár, és kormánya bosszúnak szánta, de a szabadság, és a hazaszeretet bálványait alkotta meg, amikor az Aradi Tizenhármat: szerbet, magyart, németet lövetett, és akasztatott egy sorba. A szabadságharc leverése utáni megtorlás példátlan volt. A császári udvar Magyarországot fegyverrel meghódított területként kezelte, minden önállóságától megfosztotta. Elrendelte a német nyelv és osztrák törvények használatát. Létrehozták a csendőrséget. Rendszerhű hivatalnokokat telepítettek az átszervezett közigazgatásba, nagy létszámú besúgó hálózatot építettek ki. Megszüntették a magyar iskolákat, még a cégtáblákról és utcatáblákról is eltörölték a magyar feliratokat. Schwarzenberg miniszterelnök így nyilatkozott: „*Ugyan mi az, a magyar nemzet! Ezek mindig is lázadók voltak, akiket meg kell semmisíteni, egyszer és mindenkorra ártalmatlanná kell tenni. Finis Hungariae!*”

... **Finis?** Ez a magatartás jobban összekovácsolta a nemzeti egységet, mint bárki hitte volna. Szakadatlanul parázslott a tűz a hamu alatt. Földalatti ellenállási mozgalom szerveződött, mely – bár voltak romantikus, kalandregénybe illő megnyilvánulásai – behálózta az egész országot. Terjedt a magyar nyelvű sajtó és könyvkiadás. Ekkor születnek olyan halhatatlan művek, mint Tompa

Mihály: A gólyához (1850), Gyulai Pál: Hadnagy uram (1849), Vörösmarty Mihály: A vén cigány (1854), Jókai Mór: Forradalmi és csataképek 1848 és 1849-ből (1850). Arany János 1857-ben írt balladája, a Walesi bárdok, nyílt kihívás a Magyarországon körutazó császár ellen. Ezrekre tehető a mozgalom híveinek száma, tízezrekre a segítők és rokonszenvezők. Az emigráns Kossuth, és a Döblingben gyógyító Széchenyi is a nemzet irányítói, mintha mi sem történt volna. A magyar nemzeti öntudat inspirálóan hat a művészetekre is. Olyan alkotások születnek, melyeknek híre megy Európától Amerikáig. Dickens kijelenti, hogy A falu jegyzője kora egyik legjobb regénye. Egy garibaldista olasz megtanul magyarul, hogy Petőfit fordíthasson. A fiatal Nietzsche Petőfi kötetével a zsebében jár. Egy angol lelkész a „Klapka” keresztnevet adja a fiának. Kossuth Amerikában mondott beszédeit tömegkiadásban bocsátja közre egy népszerű New York-i kiadó. Jókai és Jósika csaknem minden műve megjelenik németül. Madarász Viktor Hunyadi László siratása című festménye aranyérmert nyer egy párizsi szalon kiállításán, és még sorolhatnánk.

A szabadságharc bukása után sokan az ellenállás hívei, a császárhű arisztokrácia a belenyugvást hirdetik, mások egy ésszerű kiegyezésre törekkenek. A mi sorsunkat a külpolitikai események, és erőviszonyok is segítették jobbra fordítani. A császári sereg előbb az Észak Olasz királyságtól, majd a porosz osztrák háborúban is súlyos katonai vereséget szenvedett. A birodalmon belüli „rend” fenntartására fordított összegek az egekig emelkednek, a könyörtelenül behajtott adók, nem fedezték a kiadásokat. Eközben hazaszivárognak a negyvennyolcas emigránsok, az első között gróf Andrássy Gyula. A Nemzeti Múzeum dísztermében a Hangász Egylet Berlioz személyes vezényletével adja elő a Rákóczi indulót. Az udvar, halogató taktikába kezd. Szítja a magyar pártok bel-küzdelmét, s eléri, hogy sehogyan sem akar köztük egység kialakulni. A Deák Ferenc és Eötvös József – e két negyvennyolcas miniszter - vezette kiegyezés párti tömörülés belegegyezik abba, hogy a hadügy, külügy és a pénzügyek az összbirodalom intézkedési körébe tartozzanak. A súlyos katonai vereségek Ferenc Józsefet pedig rákényszerítik Magyarországnak a birodalmon belüli, önálló királysággá váló elismerésére. Így a kiegyezés 1867-ben politikai és gazdasági tekintetben megtörtént ugyan, de lélekben a magyar közvélemény még évtizedekig érezte azt, amit később Illyés Gyula így fogalmazott meg: „Kézét – mert ő ölt, maga a király egy nép arcába törölte bele. Nem volt e földnek Petőfije már! Így kezdett lenni Ferenc József.”

Sorsunk végre, a kezünkben van. A nyilvánosság előtt mindig katonai egyenruhában mutatkozó Ferenc József, - aki 49-ben vérszomjas könyörtelenséggel teremtett „rendet” - 1867. június 8-án Pest-Budán talpig magyar ruhában koronáztatja magát magyar királlyá. Megalakul a felelős magyar kormány. A miniszterelnök és honvédelmi miniszter gróf Andrássy Gyula, - az, akit másfél évtizede távollétében akasztófára ítélt a császár, aki immár magyar király. A király személye körüli miniszter gróf Festetics György, annak a Festeticsnek az unokája, aki 1790-ben,

császári-királyi alezredesként kérvényezte a magyar vezényleti nyelv bevezetését, és akit emiatt száműztek. Száműzése alatt gazdasági iskolát alapított keszthelyi birtokán, és a magyar költészetet pártfogolta. A negyvennyolcas kormány tagjai közül egyedül Eötvös József kapott tárcát, ő lett a vallás és közoktatási miniszter. Ezek a miniszterek a forradalom hagyatékát a józanész keretén belül őrzik és folytatják. Világos után tizennyolc évvel, az új törvények elismerik, hogy a hon minden polgára, bármely nemzetiséghez tartozzék is, egyenjogú tagja az egységes magyar nemzetnek. Anyanyelvén szólalhatott fel, intézhetett beadványokat valamennyi hatósághoz, s azokra anyanyelvén kellett választ kapnia. Jogában állt, saját anyanyelvén értesülni a meghozott, törvényekről, rendelkezésekről, jogában állt közművelődési, tudományos, művészeti, gazdasági társulatot, létesíteni, s azok nyelvét szabadon megválasztani. Az akkori időkben a nemzetiségek kérdése Svájcot kivéve, Európában sehol sem volt törvénnyel rendezve. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy az írott törvényeket nem mindenhol, és mindenkor tartották be. Jeles elképzelések születtek a közoktatás terén is. Eötvös József népiskolai törvénye az iskolákat állami felügyelet alá helyezte, előírta a tankötelezettséget 6-12 éves korig - bár a falvak többségében egy tantermes osztatlan iskola működött, egy tanítóval. Kialakították a továbbtanulás lehetőségét a nyolcosztályos gimnázium elvégzése utáni érettségi vizsgával. Bevezették a tanonciskolai rendszert.

A képviselők és miniszterek is példaként álltak a tudomány és műveltség területén való jártasságban. Elbeszéléseket, regényeket, színpadi műveket publikáltak, színházpártolási alapítványokat létesítettek. A közélet kimagasló alakjai álltak össze, hogy egy-egy irodalmi művet kinyomtatthassanak. Jó néhány főnemes és földbirtokos adományozott jelentős összeget a kultúrára, a Tudományos Akadémia támogatására. Kőszínházak épültek szerte az országban.

Tisza Kálmán - aki a negyvennyolcas kormány idején a vallás és közoktatásügyi minisztériumban segédfogalmazóként dolgozott, ellenezte a deáki kiegyezést, 1868-ban pártjával kiadta a bihari programot, melyben önálló magyar hadsereget, pénzügyi és kereskedelmi rendszert jelöltek meg célként - kormányra jutásakor (38 évvel Arad után) 240 magyar nyelvű hírlap jelent meg az országban. Az írni-olvasni tudók száma jelentősen emelkedett. Rohamléptekkel halad a műszaki fejlődés is.

45 évvel Arad után Eötvös Lóránd vallás- és közoktatásügyi minisztersége alatt, amely mindössze hét hónapig tartott, négyszáz új népiskolát hoztak létre, a középiskolákat szertárakkal, könyvtárakkal szerelték fel.

Az 1848-as Forradalom és Szabadságharc eszméi annak bukása ellenére is ilyen nagy szerepet játszottak a magyarság szellemi, és társadalmi felemelkedésében. Október 6-át 2001-ben az akkori, Orbán kormány nyilvánította nemzeti gyásznappá.

Bakosné Tóth Erzsébet

Fedőné Vodenyák Katalin ünnepi beszéde az 1956-os Forradalom és Szabadságharc évfordulójára

Alig több mint két évtizeddel ezelőtt még ki sem szabadott ejtenünk ezt a két szót 56 kapcsán: „forradalom” és „szabadságharc”. Legfeljebb csak úgy beszélhattünk róla: „ötvenhatos események”. De hogy megérthessük, 56 lényegét, vissza kell kanyarodnunk egy kicsit az időben: A második világháború után a világ vezető nagyhatalmai megegyeztek a világ újrafelosztásáról. Magyarországot, mint vesztes országot a szovjet világbirodalom érdekszférájába sorolták. A háború után újrainduló életben sorra alakultak, újjászerveződtek a pártok, köztük a kommunista párt is Rákosi Mátyás vezetésével. Rákosi Sztálin hűséges tanítványa volt. A 47-es választásokon a nagymértékű csalásoknak köszönhetően magához ragadta a hatalmat, és ezzel kezdetét vette az a korszak, amely az egyik legsötétebb korszaka volt a XX. század Magyarországnak. Ez volt az a korszak, amely a gazdaságban csak a tervgazdaságot, a tulajdonban csak a köztulajdont és a társadalomban csak a munkásosztályt ismerte. Minden más csak osztályellenesség vagy reakciós elem volt. A jegyrendszert, a sorban állást, a hiánygazdálkodást elnevezték bőségnek, a közösségek felszámolását, üldözését szocializmusnak, a hazugságot igazságnak, a kényszert önkéntességgnek, a tömeggyilkost bölcs vezérnek, a cenzúrát sajtószabadságnak. Rákosi a vélt politikai ellenfeleit semmissé tette, vagyonukat elvette. Ehhez fegyveres belső elnyomó-szervezeteket hozott létre, előbb az ÁVO-t, majd a gyűlölt ÁVH-t, amelyeknek munkáját kiterjedt besúgó-hálózat segítette. Itt is működtek a magyar Gulágok: Recsken, a Hanságon vagy a hortobágyi kitelepítő-táborokban. A személyi kultusz szovjet mintára teljesedett ki mai szemmel szinte hihetetlen fokra.

Ezt az embertelen, testileg és szellemileg kizsákmányoló rendszert egyre többen kezdték megelégedni magán a párton belül is. Kialakult egy világosabban gondolkodó, a pártot és a politikai életet megreformálni akaró kör, akik egy „emberarcúbb” szocializmust akar-

tak. Ezekből a reform kommunistákból és a hozzájuk csatlakozó gondolkodókból, írókból alakult meg a Petőfi-kör, amelynek nagy szerepe volt abban a szellemi erjedésben, amely végül a forradalom kirobbanásához vezetett. A végső lökést a forradalmi eseményekhez a júniusi poznani munkásfelkelés és annak véres elfojtása adta meg. Egyre többen és egyre bátrabban beszéltek a változások szükségességéről, diákkörök alakultak a nagyobb egyetemi városokban, így Szegeden és Budapesten, Sopronban és Pécsen is. Október 6-án a rehabilitált Rajk László temetésén már százazrek vettek részt. Október 22-én a Budapesti Műszaki Egyetemen az egyetemeken küldöttei nagygyűlést tartottak. Az egyetemisták itt elhatározták, hogy másnap délután három órára a lengyel néppel szimpatizáló tüntetést hirdetnek Budapesten. A demonstráció helyszínéül a lengyel-magyar barátságot jelképező Bem József szobrát jelölték meg. A diákgyűlés elfogadta az egyetemisták híres 16 pontos követeléseit is. Október 23-án három órakor a Bem-szobor talapzatán állva Veres Péter, a Magyar Írók Szövetségének elnöke felolvasta a szervezet kiáltványát, a diákok pedig a tizenhat pontot, majd Sinkovits Imre elszavalta a Szózatot. A tömeg egyre csak nőtt, valaki egy nemzeti színű zászlóból kihasította a szovjet mintájú vörös csillagos címet. A tüntetés a beszédek elhangzása után nem oszlott fel, hanem a már kétszázazres tömeg a Parlament elé vonult, és Nagy Imre beszédét követelte. A tömeg szenvedélyektől fűtött, de békés volt. Este kilenckor Nagy Imre végre megjelent a Parlament ablakában, reformokat ígért, és az embereket hazatérésre szólította fel. Nagy Imre beszéde általános csatlósást okozott. Gerő Ernő rádióban bemondott beszéde, amelyben sovínisztának, nacionalistának és antiszemítának nevezte a tömeget, hatalmas felzúdulást keltett. A tüntetők a Rádió elé vonultak, és követeléseiket akarták beolvasni, amit a karhatalmisták a tömegbe lövetéssel akadályoztak meg. Az időközben odavezényelt kiskatonákból egyre többen álltak át a felkelőkhöz, sapkájukról letépték a vörös csillagokat, a gyári munkások, és a legendás pesti srácok a feltört fegyverraktárakból szerzett fegyvereket osztogattak. Hajnalra a Rádió elesett, és a forradalom első véres csatája véget ért.

Nagy Imre eleinte vonakodva, kényszeredetten, de az események hatására egyre tudatosabban vállalta azt a vezető szerepet, amit a történelem számára kiosztott. Október végére eljutott odáig, hogy ki merte jelenteni az egypártrendszer eltörlését, szabad, demokratikus választásokat ígért, kezdeményezte az ÁVH feloszlását, és a tárgyalások megindítását a szovjet csapatok kivonásáról. Kinyilvánította az ország semlegességét. Győ-

zött a forradalom, és gyorsan konszolidálódott a jogi, politikai helyzet. Szerte az országban munkástanácsok alakultak, megszüntették a parasztságra hátrányos begyűjtési rendszert, megalakult az ideiglenes kormány, kezdett rendes kerékvágásba zökkenni az élet. De mi adta Nagy Imrének az erőt ezeknek a hatalmas horderejű döntéseknek a meghozatalára? Nagy Imre hithű kommunista volt. De azok a napok, a forradalom napjai egyre inkább meggyőzték arról, hogy van egy sokkal fontosabb és parancsolóbb fogalom a világon: saját népe sorsa, boldogulása, saját népe szeretete, a hazaszeretet. Ennek a felismerése és vállalása tette Nagy Imrét államfőből hazáját szerető, érte a mártíromságot is vállalni tudó államférfivá. A harcok egész Budapesten, de a vidéki nagyvárosokban is változó intenzitással folytak. Október 31-én úgy látszott, hogy győzött a szabadságharc. A rádióban beolvasták, hogy a szovjet vezetés döntött csapatainak Magyarországról való kivonásáról. Erre Nagy Imre bejelentette, hogy Magyarország kilép a Varsói Szerződésből. A börtönökből kiengedték a politikai foglyokat.

November 1.-jén Kádár János államminiszter München Ferencével Moszkvába ment, hogy szovjet katonai segítséget kérjen, és ezzel a segítséggel majd visszatérjen egyenest, a hatalomba. Kádár Jánost méltán nevezhetjük az 56-os forradalom elárulójának és vérbefojtójának. Ezt a tényt nem homályosítja el és nem feledteti semmilyen más tény, még az sem, hogy a Kádár-korszakban viszonylagos stabilitás volt az országban, és bennünket hívtak a szocializmus legvidámabb barakkjához. A megtorlás időszakában Kádár túltett Haynau borzalmas teljesítményén is: a felelős politikai és állami vezetőkön kívül a fegyveres ellenállókra is akasztófa várt. Körülbelül 400 főt végeztek ki, több mint 21 ezer főt zártak börtönbe, és 16-18 ezer embert internáltak.

Az 56-os magyar forradalom és szabadságharc végül is elbukott, s így huszadik századi megismétlése volt 1848-49 történetének. Egy világbirodalom tankjaival szemben a magyar forradalmárok puskáinak nem volt esélye. A nagyhatalmak is cserbenhagyólag vették tudomásul a történeteket. De nem így a nemzetközi közvélemény! Szerte a világon hatalmas felháborodással fogadták a magyar forradalom legázolását. Albert Camus francia filozófus így írt: „*A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben...*” Az ENSZ Ötös Bizottsága 1957-es záró jelentése megállapította: „A Szovjetunió agressziót követett el Magyarország ellen.” De 1956 októberében egyben a nemzeti egység példátlan megnyilvánulása is volt. Ezen a tényen az sem változtat, hogy a forradalom számára csak néhány napos időszak adatott meg, s így a demokrácia intézményei aligha tudtak kiteljesedni. 56 forradalmárai, csakúgy, mint 48 szabadságharcosai leckét adtak a világnak az összetartásból, s nem kevésbé utódaiknak abból, hogy nagy nemzeti célok érdekében az egység megteremthető, mert nagy dolgokat tenni csakis így lehet. 56 magatartási minta is. 1956-ban egymás mellett állt az egész ország, ez a sokféle ember, és tanúságot tett emberi méltóságáról. Bibó István így vall erről: „*...itt volt egy közszellem, amelyik több volt az embereknél. S én is egyike vagyok azoknak, akiket ez a közszellem arra indított, hogy saját magukon túl tudjanak lépni.*” Az emberek a közös nevezőt keresték, nem a különbséget. Nem azt látták, ami elválaszt, hanem ami összeköt. Ezért voltak többek pusztán embertömegnél. A mai korból nézve irigylésre méltó ez a mentalitás. Mi mindenre lennénk képesek ma is, ha így gondolkodnánk! Igazi államférfi csak az lehet, aki összekovácsolja ezt a nemzetet, s aki a nemzet érdekét saját önös érdekei fölé tudja emelni.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Mit jelent számomra 1956?

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharcról az interneten találtam egy fórumot.

A fórum kérdése: Kinek mit jelent 1956? Pontosan addig volt nyitva ez a fórum - október 23-tól november 4-ig - ameddig a forradalmat le nem verték. Ezután lezárták és archiválták.

Íme, néhány vélemény:

Egy pont, egy pár napba sűrített történelem, mely egész generációk politikai-közéleti érdeklődését meghatározta, illetve meghatározza a mai napig.

1956 számomra, és sokunk számára a fiatal tettvágy, a közös cselekvés és a mindig létező közös célok ünnepe.

1956-ban még nem éltem. Hálát adok Istennek, hogy eddigi életem fegyverek ropogásától mentes volt, és ezt tiszta szívemből kívánom az utánunk jövő nemzedékeknek is. Azt is tudom persze, hogy az ember

nem csak puska- és romoszagban és romos házak közt lehet veszélyben. Lelkileg sérülhetünk a nélkül is, hogy kívülről bármi látszana. Irtózom a fizikai és szellemi terrortól egyaránt - akár fenyegetés, akár butítás útján tör az életemre.

Tisztelet a falusiaknak, akik élelemmel, ennivalóval látták el a városokat. Tisztelet a városiaknak, akik akkor kulákként éltek is harcoltak. Tisztelet a fiataloknak, akik bátran álltak ki a szabadság elnyomóival szemben. Tisztelet a józan idősöknek, akik egy percig

sem voltak a diktatúra kiszolgálói. És tisztelet azoknak, akik a betört kirakatok mögött otthagyták az értékeket, az ínség, a nélkülözés és a nincstelenség mellett sem vették el az órát és a nyakláncot.

A magyar forradalmak emléke, így 1956. üzenete is arra emlékeztet, hogy emberi méltóságától soha, senki, semmilyen körülmények között nem foszthatja meg a másikat. Ez a forradalom azonban még túlságosan közeli történelmünk része ahhoz, hogy eszmévé szelídüljön.

'56 Diadal, hiszen annak ellenére, hogy a láncolatok csikorgása, a dobtárok kerregése, a gránát robaja felverte a pesti éjszakát, a forradalom elérte a célját. A forradalomra ezért nagyon igazak az egykori indiai miniszterelnök, Mahatma Gandhi szavai: *„Először figyelmen kívül hagynak, aztán nevetnek rajtad, majd küzdenek ellened, s végül te nyersz.”*

Néha fölteszik a kérdést: Kié '56? Az enyém is, pedig még nem éltem akkor. És hadd mondjam azt is: mindenkié, aki tud és hajlandó méltósággal, alázattal és csenddel ünnepelni - amihez az is hozzátartozik, hogy hagyok másokat is ünnepelni. A célját pedig minden forradalom akkor éri el igazán, ha tudunk majd mind együtt ünnepelni.

Nem szeretem a forradalmakat. Nem szeretem a viharos változásokat. Nem értem a forradalmak szándékait. Nem ismerem a forradalmakat kiváltó okokat. És mégis tudok lelkesedni azokért, akik életüket teszik fel tétnek valamiért, amiben hisznek.

1956-ról családukban csak nagy puszogás volt. Édesapám egyszer, hogy megértsem, miért titkolóznak, egy barátja példáját mesélte el nekem. Ercsey Előd. Így hívták a bátor gimnazistát, aki október 23-án kiállt társai elé és szavalni kezdett. Saját verseit mondta el. Ki is rúgták érte a forradalom bukásakor a gimiből és csak később tudott leérettségizni. Ezért aztán a családuk tagjai inkább nem beszéltek '56-ról, „nehogy valakinek valami baja legyen”. Előd három verset nagyszüleimnek adott ajándékba. Nagymamám egy bőrrönd belsejébe varrva őrizte meg ezeket, majd odaadta apámnak, aki megmutatta nekem. Azóta őrzöm ezeket, amelyek bár nem remekművek, és ennyi év távlatából értetlenül nézhetünk, ezek miatt miért tört ketté valakinek az élete. Előd egyébként később református lelkész lett, ám egy autóbalesetben fiatalon életét vesztette.

Most az ünnep után, vagy a téli napokon van időnk gondolkodni. Önnek van véleménye, élménye 1956-ról? Szívesen venném, ha levélben, e-mailben, vagy akár személyesen elmondaná, vagy megírná és átadná nekem. Nagyon érdekelne.

Levélcíme: Bakosné Tóth Erzsébet

Művelődési Ház

8256 Ábrahámhegy Badacsonyi u. 13.

e-mail: kulturhaz@abrahamhegy.hu

Október 1. Az idők világnapja

„Száguldva vágtat, rohan az idő,

Sorra váltják egymást a hetek,

Minden nyár gyorsabb, mint az előző,

Az időnek nem mondhatsz „állj meg”-et...”

Sütő András gondolata: **„Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”** Mai világunk apáink, nagyapáink életével, munkásságával kezdődött. Mindennapi munkánkhoz az elődök példáiból meríthetünk erőt hitet és bátorságot. Valamikor Ők sem hitték, hogy ilyen gyors járásúak az évek, szinte suhannak egymás után. Amint a természetben is van tavasz, nyár, ősz és tél, az ember életében is ez a folyamat megy végbe. Az idős kor az élet rendje, az éretté válás, az életbölcesség, a gazdag tapasztalat korszaka. Olyan életszakasz, amikor az igazán fontos dolgok kerülnek előtérbe: az egészség, a család, a béke, a harmónia. Nincs biztos recept a derűs, békés időskor megélésre, de álljanak itt Márai Sándor szavai **„minden napból, a legközségesebb, sivár hétköznaphoz is ünnepet csinálj, ha pillanatokra is! Egy jóindulatú szóval, méltányos cselekedettel, udvarias mozdulattal. ... Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapi napok néhány percét a rendkívülivel, az emberivel, jóindulatúval....”** Ezzel megbecsülöm önmagam, és a környezetemben élőket egyaránt.

Ez Ábrahámhegyen nap, mint nap tapasztalható. Az idősebb korosztály a legaktívabb, a legsegítőkészebb. Ők azok, akikre minden programon, rendezvény alkalmából számítani lehet. Ők törik a fejüket azon, miben tudnának segíteni. Többségében ennek a generációnak a tagjai ajánlanak fel munkát, vagy más támogatást, segítséget.

Az ENSZ először 1991-ben rendezte meg az idők világnapját, azóta minden év október 1-én megemlékezünk a Föld mintegy hatszázmillió idős lakosáról. Az Európai Parlament döntésének értelmében a 2012-es év az aktív időskor és a generációk közti szolidaritás éve lesz. Ezzel szeretnék ráirányítani a figyelmet arra, hogy minden idős ember érték és biztosítani kell számukra az aktív életet, megbecsülést és gondoskodást. Célja az, hogy a társadalom felismerje az idősökben rejlő lehetőségeket, értékelje bölcsességüket és tapasztalataikat.

Az idők világnapja alkalmából képviselő társaimmal együtt tisztelettel gondolunk mindazokra, akik egy hosszú élet munkáját és tapasztalatát tudhatják maguk mögött. E nap alkalmából köszöntjük őket, de szeretetüket, bölcsességüket, segíteni akarásukat az év minden napján mi érezzük. Kívánom, hogy időskoruk legyen egészségben gazdag, és tartalmas!

Vella Zsolt polgármester

Virág a sírokon

Sárguló fotográfák,akkor volt húszéves, ...itt katonatársával nevetnek, ... édesanyánknak ez az utolsó fényképe, ...nagyapa mint kisbíró dobol, régi borotvakészlet, kifakult selyemsál, egy szék, könyv, divatjamúlt nyakkendő, zseb-
kés, fészerben porosodó szerszámok. Gyerekeknek, unokáknak többször is elmesélt történetek,amikor kirándultunk, ...mennyire szeretett a körtefa alatt üldögegni.... Így őrizzük eltávozott szeretteink emlékét.

November 1-e, és 2-a, a városokban és falvakban egyaránt a temetőben nyugvó szeretteink sírjánál az emlékezés, az elmélkedés ideje. A virággal borított sírokat körülállják a hozzátartozók, hiszen „*halottja van mindannyunknak*” A szelíden hunyorgó mécsesek, virágok és koszorúk között mégis megszületik bennünk egyfajta megtisztító, biztató bánat. „*Ma ünnep van, ma sírhatunk*”. Furcsa ellentmondás....

Újbor ünnep Márton napján

Az idei a 9. összejövetel volt. és még soha ilyen sokan nem voltunk, szám szerint 130-an. Öröndetes tény ez azért is, mert ez összetartozó közösségről árulkodik, és azért is, mert a borivókultúra szélesedését jelenti. A szervező és a Polgármester köszöntőjét követően a Hegyközség Elnöke összegezte a 2011-es évszámot sajtóösszeállításait a megjelenteknek. Ezt követte a ludas vacsora, melyet ez alkalommal is a badacsonytomaji Muskátli Étterem személyzete készített és szervírozott a vendégeknek. Köszönet a nagyon finom falatokért! A libacombról jól csúsztak az újborok, melyek a jó évszám miatt nagyon ígéretesnek tűnnek. A hangulat emelkedésének hallható jele volt a nótaszó, melyhez a harmonikás kíséretet az idén is Molnár Bandi szolgáltatta, kérésre mindenkinek elhúzta a nótáját. A kellemes hangulatú, nagy érdeklődést kiváltó összejövetel, remélem jövőre is legalább ilyen jó lesz majd.

Kovács József szervező

Ádventi koszorú készítés

„Ködös hajnal-órák, tejszínű reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek.
Az ég hólyagszemén nem tör át a nap
sugárnyalábja felhőtlen megakad.
Az ősz lassan lépked, majd télbe borul,
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...
Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodrozódó foltján.
De a hétköznapiak bágyadt szűrkesége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.
Lelkiinkben reménység, a szívünkben áldás:

Ránk köszöntött advent,
boldog Jézus-várás...”

Ágh Tihamér: Adventkor

Ezzel a hangulattal és gondolatokkal lépünk be idén advent első vasárnapjába, mellyel négy héten keresztül a várakozás, a meghittség borítja be otthonainkat. Ennek jegyében minden évben megrendezzük az adventi koszorú készítés lehetőségét a háziasszonyoknak, hogy így készüljünk az Ünnepre. Idén is a szorgos kezek remekműveket alkottak. Mindenki ízlésének, munkájának gyümölcset hazavihette otthonába, vasárnaponként gyertyagyújtással

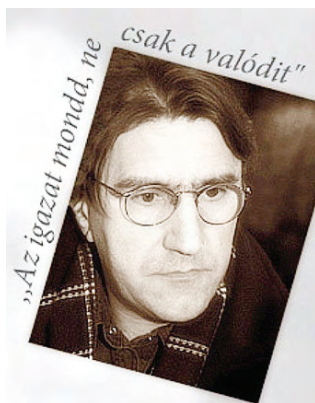

készülve a Karácsonyra. Ezzel szeretnénk a Nők a Balatonért Egyesület nevében mindenkinek Áldott, Békés Karácsonyt Kívánni!

Fedőné Vodenyák Katalin NABE

Az értelem bátorsága

„Az igazat mondd, ne csak a valódit,
a fényt, amelytől világlik agyunk
Mesélj arról, mi a szép, mi a baj,
emelvén szívünk a gyásztól a vágyig.”

Eperjes Károly Kossuth díjas színművész zenés irodalmi estjére látogattunk el, a Zánkai Faluházba november 16.-án. A művész a XX. századi magyar költők Istenkereső verseiből összeállított műsorát Farkas Zoltán gitárművész közreműködése színesítette. A három részből álló irodalmi estet már több mint tizenöt éve, több mint négyszáz alkalommal adta elő a művész, Magyarországon és határon túl.

Az előadás első részében az öntörvényűség és az Istentörvényűség szembeállítását mely között szabad akaratral választ, az ember, a második részben József Attila: Négykézláb másztam című versével a beismerést, a megtérést, a harmadik részben Babits Mihály Eucharisztia költeményével a létezés értelmét, a valóságon való túllépést, az igazságig való eljutást mutatta be Eperjes Károly, Szabó Lőrinc, és Pilinszky János írásait is idézve. Tette ezt, mint hitvallását, szuggesztív, személyes élményekből táplálkozó megrendítő erejű előadással, pedagógusi szemlélettel, mély humanizmussal.

A teltházas Zánkai Faluházat két és fél órán keresztül ülte meg mély csönd. Olyan, melyet csak kivételes alkalmakkor a tisztelet, a megbecsülés és a befogadás jeleként teremt a közönség. Magyarország egyik legkiválóbb színművésze magyarázott, értelmezett, taglalt. Világosan, értelmesen és szórakoztatóan.

**„S mi borzadozva kérdezzük, mi lesz még?
Honnan uszulkan ráunk új ordas eszmék?**

**Fő e új méreg, mely közénk hatol,
meddig lesz hely, hol fölolvasható?...**

**Arról van szó, ha te szólsz, ne lohadjunk,
de mi férfiak, férfiak maradjunk.**

És nők a nők. Szabadok, kedvesek.

S mind ember, mert az egyre kevesebb! ...”

Saját bevallása szerint sokszor négy-öt, néha több év is szükséges ahhoz, hogy egy vers minden egyes sorát magáénak tudja, és közönség elé merjen lépni vele.

Hát, mi erre csak ezt mondhatjuk:

**„Foglalj helyet. Kezdd el a mesét szépen.
Mi hallgatunk, - és lesz, aki csak éppen néz téged,
Mert örül, hogy lát ma itt: fehérek közt egy európaít.”**

*(az idézett részek József Attila
Thomas Mann üdvözlése c. verséből valók)*

A művészúr nem tette, de én megtehetem, hogy a figyelmükbe ajánlom a róla, az előadással megegyező címmel megjelent könyvet. Karácsonyi ajándéknak is nagyon szép lehet. Kiadója a Kairosz Kiadó

Ritkán adatik meg a közönség számára, hogy egy művész, akit a filmvászonról, vagy a színpadról ismerünk, magánemberként is feltárulkozik. De nem ám úgy, mint a celebek! Eperjes Károly a legmélyebb gondolatait, hitét, emlékeit, élményeit, az Istenről, és a művészetről alkotott véleményét mondja el Kölnei Livia riport kötetében.

Bakosné Tóth Erzsébet

Adventi készülődés

November 16-i Nyugdíjas Klub összejövetelünkön Szilvi ismertette a karácsonyi előkészületek teendőit. Többek között a község Adventi koszorújának feldíszítését is.

Pénteken, november 25-én délután három órakor találkoztunk a vasútállomás parkolójában. A fiúk által odakészített szép fenyőágakkal a gyertyafény lámpákat körbefűztük. A koszorú mögött álló szép ezüsfenyőt díszdobozokkal, imitált szaloncukor díszekkel tettük még pompásabbá. Az időjárás is nekünk kedvezett, sütött a nap, nem volt olyan

hideg, mint tavaly. Örömteli hangulatban, sütemény és egy kis forralt bor kíséretében – mire besötétedett – el is készülünk.

Fogadják tőlünk ezt az Adventi koszorút olyan szeretettel, mint amilyen szeretettel, lelkesedéssel mi készítettük, Jézus születésének ünnepére, a karácsonyra előkészítve.

Békés, Boldog Karácsonyi Ünnepeket Kívánok a Nyugdíjas Klub nevében!

Kandikó Ferencné

A Nyugdíjas Klub őszi, téli programjairól, tevékenységéről

Az elmúlt időszakban sokat gondolkoztunk azon, mivel lehetne a rendezvényeket még színesebbé, hangulatosabbá, látványosabbá tenni. Ötletből nincs hiány, a megvalósításhoz szükséges lelkesedés, és tenni akarás pedig a mi örökifjú nyugdíjasainknak szinte lételeme.

Régóta dédelgetett álmunkat válthattuk valóra szeptemberben. Megvarrtuk a saját felvonuló- fellépő szoknyáinkat. Röviden leírom az okát annak, hogy miért is volt erre szükség. A Murci fesztiválokat és más rendezvényeket megelőző napokon szokott történni a ruhaválogatás- és próba. A csinos darabokat -melyek a tomaji kultúrházból érkeztek- általában a táncos lányok karcsú derekára szabták- varrták. A mi „fiatalasszonyainknak” viszont- fogalmazzunk így: egy egészen icike- picikével nagyobb a derék- és csípőbősege. A probléma akkor mutatkozott meg igazán, amikor a fent említett tomaji – úgymond „Barbi baba méretű” - darabokat magunkra vettük. Ilyenkor jókat nevettünk magunkon és egymáson. A felvonuláson és egyéb rendezvényen pedig azon izgultunk, hogy a szél nehogy felkapja a kis köténykénket, mert különben „jó esetben” alsószoknyát, „még jobb esetben” fehérneműt villantottunk volna. (A nagy forgatagban lehet, hogy meg is történt!?)

Szóval az előzőekben részletezett okok miatt saját szoknya után áhítoztunk. A munkában sokan vették ki részüket: Tomposné Vali néni, Tóth Lukácsné Sári néni, Szabó Lászlóné Györgyi néni, Kaszáné Teri néni, Zavariné Jutka néni, Dr. Szilágyi Jánosné Ildikó, Csíkné Bözsi néni, Szávainé Erzsi néni. Az ügyes asszonykezeknek köszönhető, hogy ezentúl gumis derekú, kényelmes darabokban nótázhat a lelkes asszonykórus.

A nótázásról is szólnék néhány szót. Asszonykórusunk tagjait- (akik természetesen lehetnek férfiak is! Várjuk az Urak jelentkezését!!!) - egytől egyig csodálatos énekhanggal áldott meg a sors. Gyönyörűen, tisztán énekelünk valamennyien és Molnár Bandi bácsi sohasem játszik hamisan. S ha ez mégsem egészen így van, akkor ezt – kérem- nézzék el nekünk! Szerintünk ugyanis a lelkesedés a legfontosabb, minden más csak utána következik.

E lelkesedéstől vezérelve énekeltünk a Murci- Fesztiválon, a november elején megrendezett Márton napi lúdvacsora vendégei pedig libás dalainkkal és kis népi játékokkal találkozhattak.

Októberben kiránduláson vettünk részt, uticélunk Pápa volt, megnéztük a felújítás alatt álló barokk Esterházy kastélyt, majd a Fő téren álló Római Katolikus templomot, végül pedig a thermálfürdőben kapcsolódunk ki.

A Diófa vendéglőben elfogyasztott vacsora után Ábrahám felé vettük az útirányt és a jókedvű nótázás közben hamar hazaértünk.

November végén Balatonfüreden jártunk, ahol az Adventi Fénykiállításban gyönyörködhettünk.

Gazdag program várja nyugdíjasainkat a téli hónapokban is. December elején a pogácsasütő versenyen mérjük össze tudományunkat és kiderül ki süti Ábrahámhegyen a legfinomabb „hamuban sült” pogácsát.

Készülünk az ünnepekre, ötleteket, recepteket csereberélünk, segítünk, ahol csak tudunk.

Meghívást kaptunk a RENDHAGYÓ NYUGDÍJAS KI-MIT-TUD?! elődöntőjébe, melyre februárban kerül majd sor Veszprémben.

A Falusi Disznóvágásra is tartogatunk meglepetést.

Külön öröm számomra, hogy a Nyugdíjas Klubba a hölgyekkel néha az urak is eljönnek. Ilyenkor- ha sikerül szóhoz jutniuk- nagyon vidám hangulatot tudnak varázsolni. Továbbra is szeretettel várok mindenkit, aki szeretne velünk kikapcsolódni, jókat nevetni, jönni- menni, kirándulni, énekelni, színdarabban játszani, vagy egyszerűen csak egy jót beszélgetni.

Szabóné Berki Szilvia

Márton- napi lúdvacsora és a táncos- lábú, dalos- kedvű nyugdíjasok

Ábrahámhegy nyugdíjasai ismét összedugták a fejüket, és kitalálták, hogy a „liba- napra” készülni kellene valamivel.

Az októberi találkozónkon Szilvi már a kész programmal várt minket, ami mindenkinek tetszett. Percek alatt megtörtént az első énekpróba, ezután jött a táncóra, a koreográfiát közösen találtuk ki. A szereposztásnál egy kicsit elbizonytalanodtunk, hiszen szükség volt két úriemberre is, a Bíró úrra és a fiára. Varjas Gyuri és Szávai Géza volt a két kiszemelt „áldozat”, és ők vállalták is a szerepet. A következő próbán már ők is velünk énekeltek és táncoltak.

A „fellépés”-re nagy izgalommal készültünk, Györgyi és Szilvi varrták a libákat, készült a „Mari lány” új frizurája. S mire eljött a szombat este, addigra eggyel több lett a létszám, mint ahogy terveztük. Gyors tanakodás után Matildka is kapott feladatot: ő lett a libapásztorlányka.

Libás dalainkban néha tévesztettünk, a tánclépés sem mindig ment egyszerre, a hangunk is elakadt néha, de a közönség elnézte ezt nekünk és nagy tapssal jutalmazták kis műsorunkat.

*A Nyugdíjas Klub tagjainak nevében:
Berki Józsefné*

Kirándulás a Balaton- füredi Fénykiállításra

Nyugdíjas Klubunk kedves vezetője, Szilvia megkérdezte tőlünk volna-e kedvünk megtekinteni a balatonfüredi fénykiállítást.

Mi mindannyian nagy örömmel fogadtuk az ötletét, és bizony nem bántuk meg, mert egy csodálatos élményben volt részünk.

Így november 24-én a déli vinnattal el is utaztunk és délután négy órára már vissza is értünk.

A 92 m²-es területen lévő kiállítás nem csak gyerekek, hanem felnőttek számára is gyönyörű látványt nyújtott. A karácsonyi fények, illatok, az erdő állataival, szánkóval igazi Adventi hangulatot idéztek elénk. Az ott dolgozók pedig készséggel állak rendelkezésünkre, mivel vásárolni is lehetett a szebbnél szebb díszekből, felszerelésekből, ajándékokból. Mi is nagy csomagokkal tértünk haza. Nekem személy szerint is sok ötletet adott a kiállítás a karácsonyi díszítéshez. Többek között nagyon tetszett az étkező asztal terítéke, a szalvétahajtogatással, diszkrét dekorációjával. Nagyon aranyos volt például, a piros szalvétából hajtogatott kiscsizma, benne egy szaloncukorral. Igazán ajánlom mindenkinek – ha lehetősége van rá – látogassa meg ezt a szívet melegengető szép kiállítást.

Szilvi köszönjük, hogy megszervezték nekünk ezt a nagyszerű délutánt, és az egész évi velünk való törődést is ezúton szeretnénk megköszönni.

Kandikó Ferencné

Adventi Fénykiállításra jártunk Balatonfüreden

2011. november 24-én a Nyugdíjas Klub tagjaival vonatra ültünk, és megnéztük Füreden az Adventi Fénykiállítást. Megcsodáltuk a kiállított adventi és karácsonyi díszeket, ízelítőt kaptunk a közelgő ünnep dekorációs lehetőségeiről és ötleteket gyűjtöttünk. A kiállított díszekből vásárolhattunk is, szép élményekkel és csodaszép díszekkel, ajándékokkal tértünk haza. Nagyon jó hangulatban telt a délután.

Szavai Gézáné

Karácsony

önmagukba nézzenek, magukba szálljanak. Pedig ma sem történhet másként a Karácsonyra való készülődés.

Karácsonykor nem az a nyertes, aki terepjáróval parkol be a plaza alatti mélygarázsba, vagy aki szarvasgombát vételez az ünnepre. A Szenteste csendet teremt, az utca kiürül. A bankok, boltok, vendéglátóhelyek bezárnak. Haza kell menni. A politikusnak is, a pénzembernek is, a sztárnak is. Nincs kampány, nincs bizottsági ülés, nincsenek mondvacsinált szent ügyek. Egyszeriben nincs kit túlkiabálni, nincs kit legyőzni, nincs kire löni. A karácsony mindenkit figyelmeztet a jóra, szépre, a helyesre. Kicsit mindent és mindenkit a helyére rak.

Karácsonykor még az átlagember is hisz egy kissé a csodában. Ilyenkor közelebb kerül egymáshoz az Ég és a Föld. Évezredek óta így van ez.

Kíváncsom mindannyiunknak, hogy ennek a csodának az idén is átélői és átadói lehessünk.

Bakosné Tóth Erzsébet

Állok merengőn, csodára várva, bullj szívemre

álmok varázsa. És te bűvölő, gyönyörű éjjel,

szórd be az utam sugaras fénnyel.

Karácsony ünnepe minden évben nagy erővel szólít meg minket. Nincs olyan érző lelkiütemű ember, a világon, aki meg ne hatódna, amikor ezt a szót hallja: Karácsony.

Az evangéliumi tudósítások a mese varázslatos erejével ragadják meg figyelmünket. A napkeleti bölcsek, kik a magasságos ég titkait fűrkészik, a nyájaik mellett ülő pásztorok, a Betlehemi Csillag feltűnése – mind-mind olyan képek, melyek mélyen megérintenek gyermekeket és felnőtteket egyaránt.

**„Elindul újra a mese! Fényt porzik gyémánt szekere.
Minden csillag egy kerek. Ezeregy angyal száll vele.
Jön, emberek, jön, az égből, Isten szekerén a mese!”**

Minden évben újra halljuk a történetet, otthonunk ünnepi hangulatában, amikor gyermekeinknek meséljük, vagy amikor a templomi áhítatban hallgatjuk. Karácsony története hívó és nem hívó ember számára a magunkba szállás a lelki gazdagodás eleven ereje.

Az adventi időszakban a hamar beköszöntő estét a régmúlt időkben történetek mesélésével, közös énekléssel, az ünnepre való készüléssel töltötték. Ma fényárban úszik minden, még az éjszakai sötétségben is sokan kint vannak a vásárosi bódulatban. Fáradtan érkeznek haza, sietnek nyugovóra térni anélkül, hogy elmondjanak egy mesét gyermekeiknek, anélkül, hogy

Egy szép idézet Karácsonyra Wass Albert: A funtineli bozorkány c. könyvéből:

„Nőnek a napok. Átfordul a tél. Mától kezdve minden reggel egy jóakarattal hamarabb kél a nap, s öste későbbben nyugoszik. Egy jóakarattal, minden nap. (...) Az asszony szívében megbízsergett hirtelen az öröm. Hosszabbodnak a napok! Egy jóakarattal, így mondta az öreg! Ettől a mai estétől kezdve. Naponta egy jóakarattal. Naponta egy jóakarattal közelebb jön a tavasz. Ó, áldja meg az Isten azt, aki a jászolban született ezen az estén... Nem imádkozott még soha, nem is tudta, mi az. De most, ahogy hirtelen arra a titokzatos gyermekre gondolt, akiért mindez van, s aki jászolban született, s akinek emlékét a templomok őrzik: valami furcsa, boldog meghatottság fogta el. Valami alázatos hála azért a kis jóakarattal, ami végre megjött a hatalmas és ismeretlen idő mélyében, és minden reggel és minden este feszít majd egy keveset a nappalok zárján. Egy jóakarattal, éppen csak egy jóakarattal. Ameddig kitágul és megnő ez a jóakarattal lassan, és kibomlik belőle a tavasz! Megdobbant a szíve az örömtől és a hálától, mert úgy érezte, hogy megnyílt előtte hirtelen valami titok, mintha fátyol hullott volna le valamiről, ami eddig ismeretlen volt, és félelmetes. – Hála legyen a Krisztus Jézusnak a jóakarattal... – mondotta halkan, és a szeme megtelt könnyel. (...) Birtalanan gondolkodott egy keveset, aztán ezt mondta: – Igazad van, menyecske. Ennél nagyobb dolog nincsen a világon.”

A Fülöp-Jakab kápolnában jártam

Fekete József: Ábrahámhegyi krónika című művében írja: „Belső Ábrahámiban, tehát a Rendes felé eső hegyhát nyugati lejtőjén épült 1614-ben egy kis templom, helyesebben kápolna. (Ennek elődje, a régészeti leleteknél már említett Árpádkori templom volt, az ún. Kauzli-dombon.) Védőszentje Fülöp Jakab (Jakab a tizenkét tanítvány

egyike volt). Az oltárkép az előd, a XII-XIII. századbeli templom maradványaként került ide. Déli részén román stílusú ablakaival néz a messzi tájba, ahonnan hajdanán hívői összesereglettek. Régebben a kővágóörsi plébánia filiája volt. A két háború között itt miséztek nyaranta a „szentimrés” papok (ezért akkoriban Szent Imre kápolnának is hívták).

A háború után, vasárnaponta (főleg nyáron) az itt élő nyugdíjas, vagy itt nyaraló papok tartottak e kápolnában szentmisét. Ma - az egyházközség gondozásában - az álagmegóvás a legfontosabb feladat.”

Röviden ennyit lehet tudni Ábrahámhegy legrégebb épen álló épületéről. Szinte valamennyi ismertetőben ezt a szöveget idézik. Sokszor csodáltam a barátságos, ember léptékű kápolnát, kívülről körbejárva. Messzebből tekintve lebegett már ködben, vakított fehér fala a napsütésben vagy rózsaszínű volt a lemenő napban.

De odabent még sosem voltam. Eddig.

A Mindenszentek - Halottak napi hosszú hétvége egyik napos délelőttjén a bizalommal megkapott kulccsal sikerült némi bajlódás után elfordítanom a kissé eltömődött zárat és kinyitni az öreg tölgyfaajtót. A kinti őszi csend bent szinte némasággá változott. Egyszerű berendezésű kápolna ez, hasonlóan a Szent Iván kápolnához. Déli oldali ablakán bőséges napfény világította meg a fehérre meszelt falakat. Az öt keskeny padosor nem

a nagy létszámú misék emlékét idézi. Akik ide jöttek a harangszóra kicsiny, de erős közösséget alkothattak hajdanán. Az oltárkép és a két oldalán lévő Szentháromságot ábrázoló képeket egyszerű, sötét fakeretbe foglalták. Az egyik sarokban Szűz Mária, a másik oldalon Szent Antal szobra. Valamennyi szobor- és ereklyetartó polcot horgolt terítővel takarták le. Az északi falon egy festett Jézus Krisztus, a délin még egy ugyancsak színes Szent Antal szobor áll. A mennyezeten két apró dombormű, kőfaragás. (ezekről a keretes írásban kicsit bővebben). Sajnos a széleiket a legutóbbi festésnél kicsit megfehéřítették. Néhány szentkép és feszület díszíti még a falakat. Rend és tisztaság uralkodott a kápolnában. A kívülről is tetszetős, Fülöp-Jakab kápolna belseje is meghittséget, emberséget sugározott.

A Katolikus Lexikonból:

IHS, JHS, YHS:

Jézus nevének görög rövidítéséből származó monogramja. - Már a Barnabás-levél (9,8) ismeri legrégebb formáját, az YH-t, amely azonban nem terjedt el. Bő-

vített formája, az IHC, YHC (olvasd: iész) a 4. századtól föllelhető és a bizánci ábrázolásokon uralkodó. Nyugaton a görög. C latinizálása által jött létre az IHS forma, melyet a 6. századtól az egész középkoron át tévesen IHESUS-nak

egész középkoron át tévesen IHESUS-nak oldottak föl. Az IHS monogram a domonkosoknál és a ferenceseknél általános volt, Sziénai Szt Bernardin prédikációi végén kis táblán felmutatta. Később a jezsuiták címerükbe foglalták. Az IHS-nek a népi etimológia sok föloldását találta ki: *Iesus hominum salvator*, 'Jézus, az emberek Üdvőztője', *Iesus homo sanctus*, 'Jézus, szent ember', *In hoc salus*, 'Ebben van üdvösség', *In hoc signo* (vinces), 'E jelben győzni fogsz' (Nagy Konstantin), ezért a monogram alá egy 'V' betűt írtak, melyből később háromszög lett. A jezsuiták így oldották föl: *Iesum habemus socium*, 'Jézus a mi társunk', *Iesu humilis societas*, 'Jézus alázatos társasága'. A késő középkor óta gyakran pusztá díszítmény lett, főleg a népművészetben (babonásan is használták), és összekapcsolták a kereszttel, Jézus Szívével és Krisztus fegyvereivel. A barokkban önálló képtéma: angyalok vagy szentek imádják.

A katolikus egyház katekizmusa így ír a galambról:

A vízözön végén (mely a keresztség szimbóluma) a Noé által kibocsátott galamb a csőrében zöldellő olajággal tér vissza annak jelöl, hogy a föld ismét lakható. Amikor Krisztus kiemelkedik keresztségének vízből, a

Szentlélek galamb formájában száll le rá és marad rajta. A Lélek a megkeresztelt meg tisztított szívébe leszáll, és ott megnyugszik. Egyes egyházakban a szent Eucharisziát az oltár fölé függesztett, galamb formájú fémedényben (columbarium) őrzik. A galamb-szimbólum a Szentlélek jelzésére a kereszteni ikonográfiában hagyományos.

Dr. Csernus Imre: *A férfi*

Dr. Csernus Imre: A *férfi* című kiadványát ajánlom hölgy olvasóim figyelmébe. A kötetre akkor figyeltem fel, amikor egy ismerősöm (fiatal középiskolai tanárnő) azt mondta, hogy ezt a könyvet minden fiatal lánynak el kellene olvasni, mert tele van igazsággal.

Amikor Csernus doktorról hallok, vagy olvasok, mindig az a kissé arrogáns, tapintatlan figura jut eszembe, akit valamikor

néhány évvel ezelőtt a tévében is láthattunk. Lehet, hogy van aki kedveli őt, de azt hiszem még többen vannak, akik nem kedvelik.

Nekem mindenesetre felkeltette az érdeklődésem, elolvastam néhány kritikát is róla, aztán belevágtam... és érdekesnek találtam.

Csernus a maga nyers stílusával, néha megdöbbentő szóhasználatával- nagyrészt mégiscsak az igazat írja le a férfiakról. „Mitől boldog egy férfi? Miért van a férfiaknak szüksége pótmamára, milyen az érzelmi intelligenciájuk? Miért nem képesek udvarolni? Miért nem képesek pihenni és egyedül is jól érezni magukat? Miért szűnt meg bennük a bátorság?...”

Dr. Csernus Imre ezúttal a férfiak felé fordul, hogy merész és őszinte kérdéseket szegezzen szembe férfiközpontúnak mondott világunk hazugságaival.

Bogyó és Babóca - Évszakos könyv

Bartos Erika a Bogyó és Babóca sorozat újdonságával lepte meg a legkisebbeket. A könyvben négy mese található, mindegyik egy- egy évszakhoz kapcsolódik.

A tavasz témája mi más lehetne, mint a virágültetés? De Babóca tulipánjai alig bújnak ki a földből, Baltazar máris végigszáguld a kiskerten gördeszkájával. Nyáron Bogyó palacsintájának örülhetnek a kis barátok, ősszel együtt szüretelik a Százlábú szőlőjét, télen pedig sok szép hóember épül a dombon!

Bájos kis történetek, a szerzőtől már megszokott kedves képek és élénk színek teszik széppé és szerethetővé a könyvet. Minden ovisnak ajánlom.

D. Szabó Ede: Urak és gavallérok Drámák- Vigalmak- Legendák

„Ötvenkét fejezet - ötvenkét felvillanása a múltnak, annak a bő száz esztendőnek, amely a reformkortól a második világháború kezdetéig eltelt. Történelmi személyiségek, írók, arisztokraták, festők, politikusok és pénzzsenik, művészek és katonák tűnnek fel e könyv lapjain színes kavalkádban; urak voltak és gavallérok, hétköznapi és nagyszerű helyzetek hősei.”

A kötetben a szerző a reformkortól a második világháború kezdetéig korabeli újságok, naplórészletek segítségével nyújt át egy izgalmas korrajzot. A lapokon eddig sok esetben homályban maradt, a mai ember számára meglepő, fordultatos történetek sorakoznak, történelmi alakok, politikusok, művészek életéből. A fejezeteket olvasva, a helyszínen lévők beszámolója nyomán, mi is ott lehetünk az események közepén. Találkozhatunk többek között a „sápadt zongorabajnokkal”, Liszt Ferencsel, a körbezárt magyarral”, Feszty Árpáddal és még sok más „ismerőssel”.

Bepillantunk békés hétköznapiakba, úri vigalmakba, háborúba és mámorba egyaránt.

A kötet a történelem ezen időszaka iránt érdeklődő olvasók számára valódi élvezetet szerez, hosszú téli esték-re ajánlott igazi különlegesség.

Szabóné Berki Szilvia

Anyám netezik...

Az internet megszűnt a fiatalság kiváltsága lenni, már az idősebbek is elkezdhetik. És ez jó! Nagyon sokan félnek még ma is a számítógéptől ebben a korosztályban, de egy kisebb réteg vette a bátorságot és elmerült a webböngészésben!

Anyám netezik.

Ennek én örülök, hiszen ne otthon üljön csak tétlenül, a virágait babrálva, hanem igenis nyisson a világ felé, utazzon el virtuálisan bárhová.

Anyám netezik.

Ezzel nincs baj, bár néha olyan oldalakra téved, hogy azonnal bezár mindent döbbenetében. Igen, kinyílt a világ a számára, de néha a világ oly részei is megmutatkoznak, amelyek nem az ő 58 éves szemeinek és lelkének való.

Anyám netezik.

Szuper dolog ez. Idekattint, odakattint és máris elveszett az oldalak tömkelegében. A Net számára még nem teljesen átlátható, nem tudja megítélni mi a jó és a rossz, sokszor olyan felbukkanó ablakokra is Igent nyom, amikre nem kellene és fordítva. És akkor persze csak én vagyok egyetlen mentsvára, ha a gép nem működik, mert összeszemetelte. :)

Anyám netezik.

Fent van az iwiwen, bőszen keresi régi iskola-társait, ismerőseit, szerelmeit, mindenkit, aki fellelhető a múltból. Szerencsére egyre többen ragadnak billentyűzetet és bukkannak fel a semmiből.

Anyám netezik.

Meg akarja tanulni az MSN-t. Beszélgetne emberekkel, barátnőikkel, talán még pasizhatna is. :) Hát megtanítom neki, ezen már ne múljon.

Anyám netezik.

Elkezdett internetes játékokra bukni, lehet az kvíz, vagy logikai, minden jöhet, kivéve a lövöldözős. Jól elfoglalja magát. :)

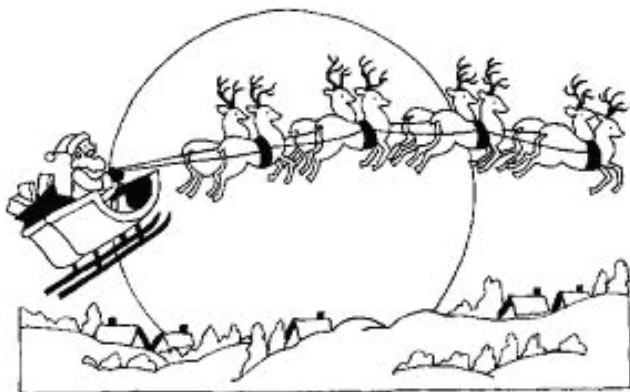
Anyám netezik.

Hétvégén meglátogattam és most először nem várt meleg ebéddel. :))))

(Forrás: Internet, gyűjtötte: Szabóné B. Szilvia)

Peti és a Mikulás

Peti a tél elején ünnepelte negyedik születésnapját. Pontosabban nem is ő ünnepelte igazán, hanem azok, akiknek számára fontos volt, hogy Peti négy évvel azelőtt meglátta a napvilágot. Anya, Apa, Nagymama, Nagyapa és Gyöngy - Peti nővére; sőt, még a nagyszoba, és az abból nyíló másik szoba is, tulajdonképpen az egész lakás, és minden játék, még a garázsban várakozó öreg szánkó is. A nagy ünnepelés közepette Peti nem is nagyon tudta pontosan, mennyi is az a négy esztendő. Apa elmondta ugyan, hogy az annyi, mint a kezén lévő ujjak száma, ha nem számítjuk hozzá azt, amelyik „elment vadászni”, csak azt, amelyik meglátta, hazavitte, megsütötte és végül, amelyik mind megezte.

És valóban. A nagy napon pont annyi gyertya lo-

bogott a születésnapi tortán, mint ahány ujj ácsingózott Peti pici kezén, nem számítva azt, amelyik elment vadászni. A szánkó a garázból még nem vehetett részt az ünneplésben személyesen, miután az idő hidegre fordult ugyan, de hó még nem esett le. Ő csak messziről gondolta, hogy „nagyon sok boldog születnapot”, meg hogy „éljen soká Peti!”

Egy pár nap múlva aztán a hó is eleredt, és a nyári álomba szenderült öreg szánkó berozsdált talpait fényesítette ismét csillogóra, Peti pedig a jó meleg szobából az ablaknak nyomott orral figyelte a hatalmas pelyhekben gomolygó hóesést. Határozottan az a benyomása támadt, hogy a Mikulás (más néven: Télapó) odafentről rázza a hatalmas, hófehér kenderzakállát. Már nagyon várta, hogy eljöjjön a jóságos Télapó.

Nemcsak Peti, de valamennyi gyerek várta már a melegszívű Mikulást, sőt szemlátomást az egész világ is! A város boltjait ellepték a csoki Mikulások és az előre gyártott alkatrészekből tetszés szerint összeállítható Mikulás-csomagok. Sőt, még jelmezbe öltözött emberek is rótták az utcákat, cukorkát, mogyorót, néha pedig virgácsot osztogatva boldognak, boldogtalannak. Megegett az is, hogy egyszerre több Mikulás is felbukkant! Mindez persze nem téveszthette

meg Petit. Ő nagyon is jól tudta, hogy az utcán lődörgő jelmezesek, meg az oviba érkező, nem az igazi Mikulás! Csak játszásból tesznek úgy, mintha Mikulások lennének. Végére is egy négy évesnek ezt már illik tudni. Csak azt nem értem – füstölgött magában – hogy minek vannak tele a boltok Mikulás-csomagokkal, mikor azokat úgyis az igazi Mikulás hozza majd. Biztos a boltosok így tisztelegnek Mikulás apó előtt. Zárta le magában az ügyet. Azokon az embereken azonban továbbra is csodálkozott, akik ilyesféle dolgokat vásároltak maguknak.

Nem tudom miért, válaszolt neki Anya is. Talán emlékebe veszik maguknak, hogy soha el ne feledjék a szép napot.

Akárhogyan is legyenek ezek a dolgok, a Mikulás éjszakáját megelőző este Peti minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy minden rendjén menjen, és különös hangsúlyt fektetett az ajándékozás céljára legalkalmasabbnak vélt cipőinek fényesítésére. Szerencsére ez a pár cipő egyrészt vadonatúj volt, s így nem kellett sokat pepecselni vele, másrészt Peti lábának várható növekedése miatt jó két számmal nagyobb is az éppen szükségesnél. Így jócskán fér majd bele ajándék. A csillogóan fényesre sikált cipellők orrán bizony még a fénysugár is csúsztaban hasra esett volna! Talán még az ő pisze orrára is kenődött egy kis cipőpaszta. Lefekvéskor egy pillanatra arra gondolt, hogy talán érdemes lenne meglesni a Mikulást, de szempillái úgy elnehezedtek, mintha ólomból lettek volna. Lecsukott szemeivel már azt a világot látta, ahol csodálatos dolgok léteznek.

Ebben a világban már az első pillanatban nagyon elcsodálkozott. Ugyanis szembetalálta magát a Mikulással! Rögtön látszott rajta, hogy a szakállá igazi, a piros puttonya rendkívüli nagyságú, köntöse pedig egyszerűen fenséges! A derekán feszülő széles, fekete öv, a hatalmas csattal pedig eredeti. Se nem kölcsönözték, se nem otthon tákolták. Arról nem is beszélve, hogy olyan káprázatos rénszarvas szánon ült, melyet bizony addig csak mesékből ismert.

– Szervusz, kisfiú! – szólította meg barátságos hangon a Mikulás. Hát te mit keresel itt, ahol még a madár sem jár?

A Mikulás szeme pedig olyan szépen csillogott, hogy ha lett is volna is Petinek bármiféle kétsége afelől, hogy az igazi Mikulás apóval találkozott, hát bizony ez a kedves, huncut csillogás mindenképpen meggyőzte volna. Ráadásul ő egyáltalán nem is kétkedett.

– Szervusz, Mikulás apó! Téged kerestelek! Tudni akartam, hogy vagy-e!

– Hát, most megtudtad Peti! Ügyes vagy!

– Honnan tudod, hogy Petinek hívnak?

– Ohó! Hát ez nagyon egyszerű! A Mikulás minden gyereket eleve személyesen ismer! Ez ugye nálam munkaköri kötelesség. Azt meg, hogy ügyes vagy onnan tudom, hogy megtaláltál. Pedig ez nem olyan könnyű! Sokan túl akarnak járni az eszemben és éjszaka fennmaradva leskelődnek, vagy különféle tudományos érvekkel bizonygatják, hogy nem is létezek! Nem tudják, hogy engem csak az álom kapuján átlépve lehet megtalálni. Hangjában egy csipetnyi szomorúság is csengett, de aztán ránézve az izgatottságtól kipirult arcú Petire, hamar visszatért a vidámság öreg szívébe.

– Gyere Peti! Pattanj ide mellém a szánra! Indulnunk kell! Még ma éjjel minden gyereket meg kell látogatnunk!

– Ha én ezt otthon elmesélem ..., – játszott el a gondolattal Peti és vidáman felpattant a díszes rénszarvas szán kényelmes, párnázott ülésére.

– Aztán óvatosan! – szólt oda hűséges szarvasainak a Mikulás – ezúttal vendégünk is van!

Ezzel kezdetét vette a csodálatos utazás. A ropogó hóban csilingelő, csodaszép szánkó fantasztikus sebességgel száguldotta be a világot. Hegyeket, völgyeket, folyókat, tavakat, óceánokat szelt át pillanatok alatt. Az út legjavát a csillagos égen tették meg, kacskaringózva. Onnan szálltak alá a gyerekek szépen kifényesített cipőjéhez. Peti azt is látta, hogy bizony nem minden cipő olyan szép csillogó még megtisztítva sem, és hogy néha a legcsillogóbb cipőbe is kerül több-kevesebb virgács. Egy-egy nagyobb ugrásnál - a Déli-sarknál, vagy a Csendes-óceán felett, ahol viszonylag kevés a kisgyerek - Peti kíváncsián belekukkantott Mikulás apó bűvös puttonyába és csillogó szemmel kotorászott a szépen becsomagolt ajándékok között. Amikor pedig elértek egy-egy célállomáshoz, - természetesen szabályosan, a kéményen keresztül - segített kipakolni a Mikulásnak. Ez bizony nem volt mindig könnyű feladat. Szégyen, nem szégyen, Peti bizony már az első tízmillió kémény után szerfölött eltikkadt.

– Mikulás apó! – szólt nagyot ásítva, miután szárnyra keltek egy újabb város felé. Mondd, te kitől kapsz ajándékot?

– Az én ajándékom a gyerekek mosolya!

– Jó, jó – felelt csaknem leragadó szemmel Peti – de mégis; olyan igazi ajándékot nem kapsz?

A választ azonban már nem hallotta, hiszen egyrészt mélyen elaludt, másrészt a Mikulás nem válaszolt. Ezt a pillanatot kihasználva a rénszarvas szántett egy pár másodperces kerülőt és hazavitte Petit a jó meleg, puha ágyba. Ezután Mikulás apó az ajándékokat is beletette a cipőibe.

– Jó reggelt, kisfiam! – ébresztette Anya – Nézd csak, itt járt a Mikulás!

– Tudom! – felelte Peti és csillogó szemmel felbontotta a cipőjébe rejtett csomagot.

– Szülei egy kicsit elcsodálkoztak ezen a határozott tudáson, de aztán elterelte a figyelmüket valami.

– Te, figyelj csak, ez a mi fiunk úgy aludt el, hogy az orra hegye tiszta fekete a cipőpasztától? – kérdezte Anya Apától.

Peti azonban rögtön tudta, hogy az, ami az orra hegyén van, az nem cipőpaszta, hanem egy kis kéménykorom. Egy apró emlék a csodálatos éji utazásból.

– Apa, én szeretném megajándékozni a Mikulást – mondta Peti.

– Nagyon jó ötlet. És hogyan akarod?

– Hát, ez az, ... valahogy szólni kellene neki!

– No, várj csak! – mondta reménykeltően Apa. Talán írhatunk a Mikulásnak, hogy karácsony éjjelén egy pár percre látogasson vissza az Északi-sarkról egy kis meglepetés ajándékért.

És lám csak, amikor a gyönyörűen feldíszített karácsonyfa tövében a családot beragyogta a gyertyák csillogása, ott lapult Peti Mikulás apónak szánt kicsi csomagja is a fa alatt, piros zacskóban. Volt benne egy szép fényes gesztenye, cukorka, és egy rajz.

Aznap Peti különösen jóleső érzéssel feküdt le aludni. Biztos volt benne, hogy éjjel eljön a Mikulás az ajándékaért, hiszen megírták neki.

Reggel Peti álmos szemeit dörzsölgetve először szüleit látta meg a reggeliző asztalnál.

– Jó reggelt! Visszajött a Mikulás!

– Peti soha nem örült még annyira annak, hogy nem lát a karácsonyfa alatt semmit, mint akkor.

Ha netán kételkednétek a Mikulás létezésében, jusson eszetekben, hogy akit szeretnek, az van!

„Kiknek őrizgetjük szellemét”

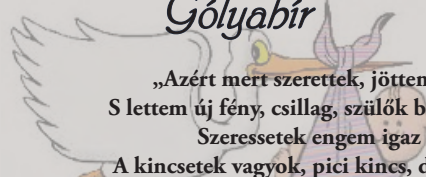

„Mindazokért, kiket nem láttunk már régen,
Akik velünk együtt ünnepelnek az égben,
Kiknek őrizgetjük szellemét,
Mindazokért egy-egy gyertya égjen.”

2011. évben elhunytak:

Bíczó József	(1925-2011)
dr. Horváth Józsefné sz. Gál Mária	(1929-2011)
Kolosi József	(1947-2010.12.30.)
Krisztin N. Illés	(1931-2011)
Molnár Jánosné sz. Nagy Julianna	(1925-2011)
Tompos Lajosné sz. Tamojzer Mária	(1920-2011)
Tóth Lajos	(1931-2011)
Tóth Sándorné sz. Pilter Irén	(1922-2011)
Vörös Lászlóné (Czirók Márta)	(1953-2011)
Slemmer Jenőné	(1936-2011)

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra.
S lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel!
A kincsetek vagyok, pici kincs, de Ember!”

2011. évben nem született olyan kisbaba, akinek szülei ténylegesen Ábrahámhegyen laktának. Olyanok viszont igen, akik gyakran megfordulnak településünkön, hiszen nagyszüleik itt élnek, ezáltal tulajdonképpen ők is a mi gyerekeink.

- 2011. március 15-én megszületett **Bacsevics Luca**,
édesanyja: Hegyi Katalin
- 2011. április 21-én született **Láng Laura**,
édesanyja: **Koncz Tímea**
- 2011. április 24-én született **Proksz Gellért**,
édesanyja: Csiki Katalin

A kisbabákhoz szeretettel gratulálunk, és bízunk benne, hogy a jövő évben többször ellátogat majd a gólya Ábrahámába.

**ŐÉV BÚCSÚZTATÓ
BATYUSBÁL**

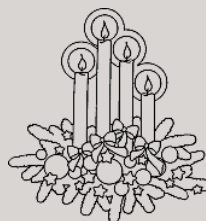
AZ ÁBRAHÁMHEGYI KULTÚRHÁZBAN

2011. DECEMBER 31.-ÉN

**MELYRE MEGHÍVJUK ÉS VÁRJUK ÖNT,
CSALÁDJÁT, TÁRSASÁGÁT !!**

*Szeretettel hívjuk és várjuk
Községünk minden kedves lakóját*

*2011. december 23-án
16 órakor*

*A falu közös adventi
koszorújánál*

Karácsonyváró ünnepségünkre

*A polgármester úr köszöntője után a gyerekek
karácsonyi jókívánságai következnek.*

*Vendégeinket meleg teával, forralt borral és
karácsonyi süteményekkel is várjuk*

*Ábrahámhegy község önkormányzata
Vella Zsolt Polgármester*

Egy kis vidámság

Az anyós bontogatja a vejétől kapott karácsonyi ajándékot, majd döbbenet mondja: De hisz ez vattával van tele! Mire a veje: Anyuka, hát nem maga kért fülbevalót karácsonyra?!

Mivel vádolnak téged? - kérdezi a börtönben az egyik letartóztatott a másiktól karácsony másnapján.

Hát azzal, hogy túl hamar vásároltam be karácsonyra. De hát ennyiért nem tartóztathatnak le! Mégis, mennyivel korábban? - Sajnos, még az üzlet nyitása előtt.

A Mikulás örület fázisai: Hiszek a Télapóban. Nem hiszek a Télapóban. Én vagyok a Télapó!

Egy vásárló a piacon:- Bejglit szeretnék sütni, kérek három almát, de külön-külön zacskóba. És kérek diót is, tíz szemet, külön-külön zacskóba. Mazsolát is, ötven szemet, szintén külön-külön zacskóba. Mákja van? Van, de nem eladó!

Az anyósom hét éve minden karácsonykor eljön hozzánk. Az idén újítunk: Beengedjük!

Drágám, mindjárt itt vannak a vendégek, tedd el a gye-

rekbiciklit a fenyőfa alól! Na de szívem, hát Lakatosék nem lopnak! Tudom. Csak nehogy felismerjék.

Házaspár a karácsonyfát díszíti. A férj felmegy a padlásra a karácsonyi díszekért. Nemsokára hatalmas robaj hallatszik. A felesége ijedten kiáltja: Úristen, leestél? Nem tört el semmi? Nem, teljesen jól vagyok! - feleli a férj. Nem rád, hanem a díszekre gondoltam!

Ti szoktatok imádkozni az ünnepi ebéd előtt? Nem, az én anyám jól főz!

Ez nagyon jellemző: A postára érkezik egy levél, melyet a Télapónak címeztek. Mivel a postások nem tudják, mi legyen vele, úgy döntenek, hogy felbontják. Egy kétségbeesett gyermek kívánságát olvassák: "Kedves Télapó! A mi családunk nagyon szegény, így nem tudok a szüleimnek ajándékot venni karácsonyra. Légy szíves, küldj 3000 Forintot!" A postások nagyon megsajnálják, gyűjtésbe kezdenek. De mivel nekik sincs sok, így csak 1500 Forint jön össze, amit el is küldenek a kishúgnak. Az ünnepek után lázasan bontják fel a Télapónak szánt köszönőlevelet: "Kedves Télapó! Köszönöm a pénzt, de képzeld, ezek a szemét postások lenyúlták a felét!"

Az éjfélt misén anyuka rászól a kishúgnak: Kishúgom, ne ugrálj fel folyton, ülj rendesen, hiszen templomban vagyunk! Vegyél példát az apádról! Én vennék - feleli a kishúg - de nem tudok aludni.

Szőke nők beszélgetnek: Képzeld, idén a karácsony éppen péntekre esik! De remélem, nem 13-ára!

Közérdekű

KÖRJEGYZŐSÉG ÜGYFÉLFOGADÁSI RENDJE:

Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30,

pénteken 8-13:30 óráig

Kedden és csütörtökön ügyfélfogadás nincs.

Körjegyző: Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30 óráig

Előzetes időpontegyeztetés szükséges.

Központi telefonszám: 87/471-506

Jegyző: 87/471-506

Műszak: 87/571-107

Igazgató: 87/571-108

Pénzügy, adóhatóság: 87/571-109

Fax: 87/571-110

E-mail: hivatal@abrahamhegy.hu

POLGÁRMESTER:

Fogadóóra: csütörtökön 9-12 óráig

Tel: 70/456-71-41

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS

Rendel: Dr. Németh Csaba

Telefon: 87/464-197 lakás, Mobil: 20/9444-862

Rendelők:

-Ábrahámhegy: 87/471-516

Rendelési idő: hétfő 13-15, csütörtök 10-12 óráig

- Balatonrendes: 87/464-338

Rendelési idő: kedd 13-14 óráig, csütörtök 8-9 óráig

-Révfülöp: 87/464-150

Rendelési idő: hétfő 8-12, kedd 9-12

szerda 9-12, csütörtök 14-16, péntek 9-12

ÜGYELET: hétköznap 16 órától másnap reggel 8 óráig

Tapolca

Kórházban, Telefon: 87/511-083 Hétfégen, szombat,

vasárnap és ünnepnapokon 16:30-7:30-ig

FOGORVOS

Rendel: Dr. Szörtsy Zoltán, Badacsonytomaj;

Telefon: 87/471-689

hétfő 13-19, kedd 7-13, szerda 13-19, csütörtök 7-13, péntek

páros héten de., páratlan héten du. Bejelentkezés és időpont

egyeztetés: 87/471-689

Hétfégy ügyelet: szombat, vasárnap Veszprém,

Halle u. 5/d SZTK 8-14 óráig

GYERMEKORVOS

Rendel: Dr. Sellyei Ferenc, Badacsonytomaj,

Hétfő 8-11, kedd 13-16 (Badacsonytördemic) szerda 8-12,

csütörtök 13-16, péntek 8-12 óráig Tel.: 87/471-282

GYÓGYSZERTÁRAK:

Mandragóra Gyógyszertár, Révfülöp, Tel.: 87/464-065

Nyitva: hétfő 7:30-13, kedd 9:30-17, szerda 7:30-17,

csütörtök

7:30-10:30, 13:30-17, péntek 9:30-17, szombat 8-12 óráig

Griff Gyógyszertár, Badacsonytomaj

Hősök tere 5.; Tel.: 87/471-012

Nyitva: hétfőtől, szerda, péntek 7:30-11:10, 12:50-17,

kedd és csütörtök 7:30-12, 12:30-17, szombat 8-10 óráig

ÁLLATORVOS

Dr. Szabó Béla, Kővágóörs, Tel.: 87/464-109, 20/475-2965

Hatósági állatorvos

Dr. Ásványi Tamás, Kővágóörs, Kossuth u. 26. 87/463-745,

20/9217-372

KÖNYVTÁR, INTERNETES HELYISÉG ÉS A KIÁLLÍTÓ HELYISÉGEK

Nyitvatartása Keddtől-szombatig 14-20 óráig

Telefon: 70/380-0761

MŰVELŐDÉSI HÁZ: 70/380-0763,

kulturhaz@abrahamhegy.hu

Nyitvatartás szerdától szombatig 15-21 óráig

SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM

Szentmisék rendje: vasárnap 8:30

FALUGAZDÁSZ:

Barackainé Egégi Sarolta, Telefon: 20/770-0632

TAPOLCA ÉS KÖRNYÉKE KISTÉRSÉGI TÖBBCÉLÚ TÁRSULÁS

BALATON-FELVIDÉKI SZOCIÁLIS ÉS

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

Székhely: 8300 Tapolca Nyárfa u. 3.

Tel/fax: 87/510-303 E-mail: info@tapolcaterseg.t-online.hu

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum: Minden szerdán: 12.30-13 óráig

CSALÁDSEGÍTŐ SZOLGÁLAT ÁBRAHÁMHEGY

Kulturális Centrum Minden szerdán: 13.00-13.30-óráig

Családgyógyász: Jámbor Szilvia tel: 06-30-378-15-67

BADACSONYI BORFALVAK HEGYKÖZSÉGE

8263 Badacsonytördemic, Hősök u. 12.

Szőke Géza hegybíró elérhetősége:

Mobil: +36/30-667-9800

tel/fax: 87/433-209

E-mail: hegykozseg.btordemic@widanet.hu

Freemail: badborf@freemail.hu

TŰZOLTÓSÁG Tel.: 87/471-539

CSŐTÖRÉSEK, HÁZI ÁTEMELŐSZIVATTYÚK

MEGHIBÁSODÁSÁNAK BEJELENTÉSE:

DRV ZRT. Telefon: 06 40 240240/1

E.ON ÉSZAK-DUNÁNTÚLI ÁRAMSZOLGÁLTATÓ RT.

Ügyfélszolgálat: 40/220-220

Műszaki hiba bejelentés: 40/330-330

Ábrahámhegyi Hírmondó

Felelős kiadó: Vella Zsolt polgármester

Szerkeszti a szerkesztőbizottság, vezetője: Bakosné Tóth Erzsébet

Nyomdai munka: Táltos Nyomda, Győr • Nytsz.: MKM B/PHF/1461/Ve/94